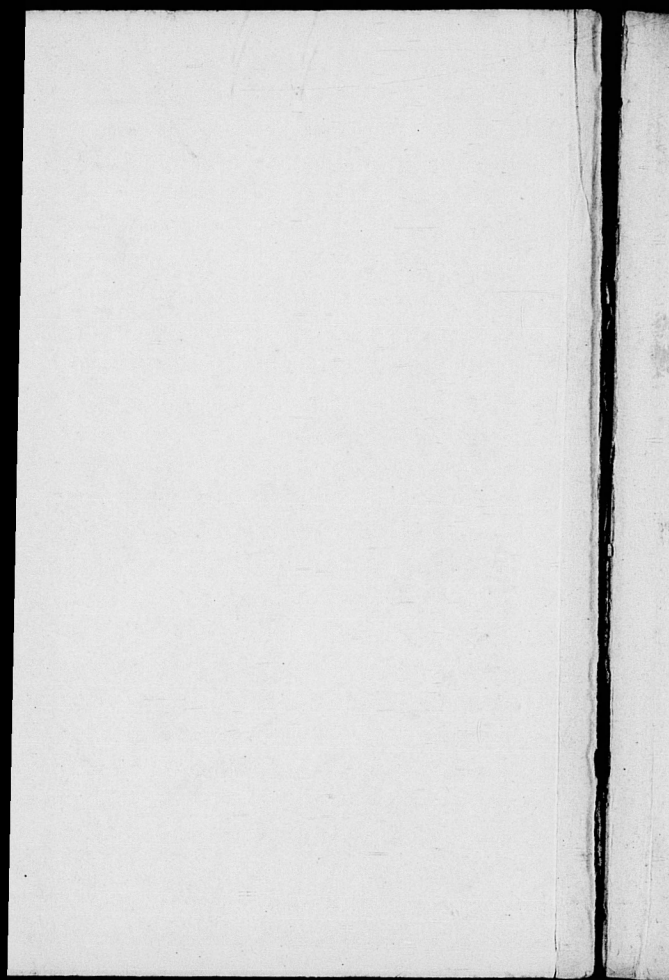
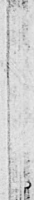

267

PER 144

B. A. de Wil. Pr.

R
A

Aa
Vo

10-251 Per 144
267

Liederenbundel

VOOR HET

KATH. NEDERLANDSCHE VOLK,

INZONDERHEID TEN GEBRUIKE VAN

*R. K. Werklieden-, Gezellen- en
Militaire Vereenigingen, Volks-
bonden, Zouaven-Broederschap,
Kruisverbond, Maria-Ver-
eeniging enz.*

Op vereearend verlangen verzameld en vermeerderd

DOOR

Mevr. Bongartz-Smeets

MET MEDEWERKING VAN

eenige Heeren Componisten.

.....
Prijs 15 cent.
.....

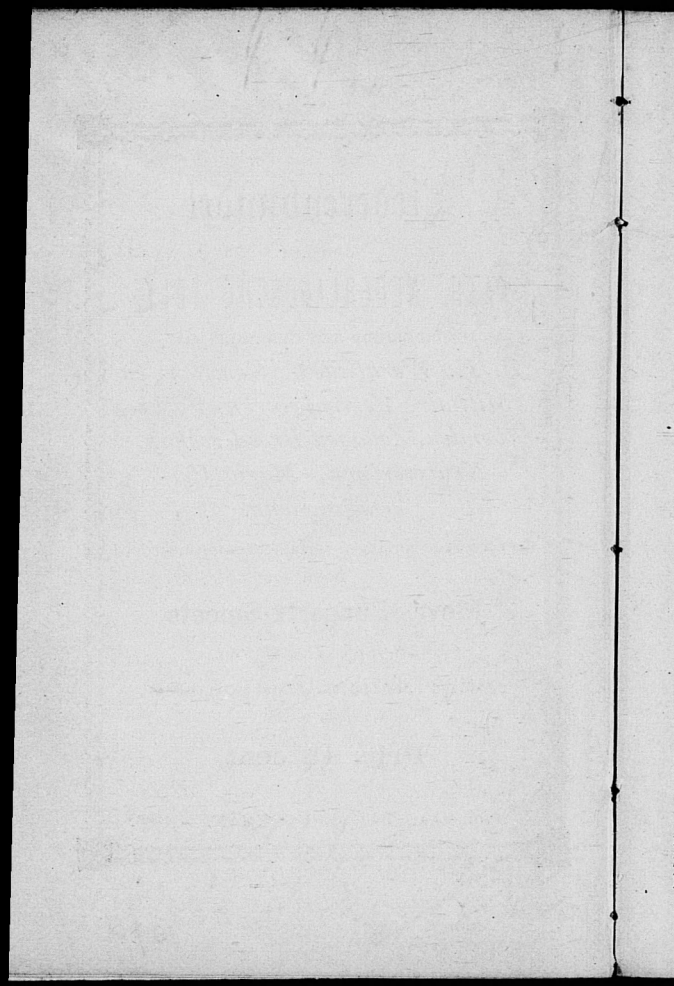
OLDENZAAL. — G. BRUGGEMAN. — 1896.

Liturgische Vereeniging

Aartsbiedom UTRECHT

Volgnummer Bibliotheek

1099

I

Godsdienstige Gezangen.

No. 1.

Aan Koning Christus Victorie. *)

(Lied ter opening van den Zangbundel.)

Muziek van Joh. Verhulst.

WIJZE: Aan U, o Koning der eeuwen.
(Zie de Pius-Cantate.)

Aan Koning Christus victorie —

Hij, de ongeschapen Zoon,

Hij, glans van des Vaders glorie —

Die heerscht op Davids troon ;

Durft twijfelzucht Hem hoonen,

Te hooger stijge ons lied

In voller jubeltonen :

„De Christus, Hij gebiedt !”

In voller jubeltonen :

„De Christus, Hij gebiedt !”

*) Dit Lied kan in koor gezongen worden, maar ook als No. 21 met solo en koor. Het 2de couplet is 't best geschikt voor solo. Ook kan men den solo in koor herhalen. B. S.

Aan 't Kruis scheen eenmaal ontluisterd,
 O Christus, Uw Koningsmacht,
 Toen werd het licht ook verduisterd,
 De dag verkeerde in nacht;
 't Wordt duister voor de volken
 Zoo Christus hen niet licht —
 Kom Heer, ban weêr de wolken,
 Toon weêr Uw aangezicht!
 Kom Heer, ban weêr de wolken,
 Toon weêr Uw aangezicht!

De volk'ren zullen juichen
 Bij d' afgewentelden steen,
 Zij zullen den Christus getuigen,
 Die lichtend hun verscheen.
 O kom, Gij God der glorie,
 Toon weêr Uw Koningsmacht,
 O Zon, vier weêr victorie
 Op onzer tijden nacht!
 O Zon, vier weêr victorie
 Op onzer tijden nacht!

Alleluja!

B. S.

No. 2.

Kerstlied.

Looft den Heer, 2de st. No. 6.
 (No. 1, oude Bundel.)

De herders zij waakten bij nachte,
 Zij waakten te nacht in het veld;

Zij hielden vol trouwe de wachte, ()
 En hadden de schaapjes geteld ;
 Daar hoorden ze de Engelen zingen
 Van 't Kindeke in Bethlehem's stal,
 De herders naar Bethlehem gingen,
 Zij lieten de schaapjes in 't dal.

En toen ze bij 't kribbetje kwamen,
 Toen werd het hun zielen zoo licht :
 Zij, die 't lied der Engelen vernamen,
 Aanschouwden het stralende wicht.
 Toen vlamde ookeen straal uit hun oogen
 En viel op het Kindeke neêr,
 Zij werden tot schreiens bewogen
 En knielden bij Jezus neêr.

Maria, zij bloosde van weelde,
 Van ootmoed en heilige vreugd ;
 De goede Sint Josef, hij streelde
 Het Kindje wiens bijzijn verheugt;
 De herders bevalen te weiden
 Hun schaapkens aan d' Engelen-stoet :
 Zij konden van 't Kindjen niet scheiden,
 't Was hun bij Jezus zoo goed.

Och Kindje, och Kindje, dat heden
 In 't armelijk stalletje kwaamt,
 Ach, leer ons Uw paden betreden,
 Dan staan wij in 't eind niet be-
 [schaamd !

O kom ! kom de wereld verwinnen,
 O kom ! kom den vijand verslaan ;
 Kom, treed in Uw Koninkrijk binnen,
 Neem ons als Uw keurbende aan !

No. 3.

Stille nacht, Heilige nacht.

Cantate Domino No. 3.

Stille nacht, heilige nacht !
 Alles slaapt, sluimert zacht,
 Eenzaam waakt het hoogheilige paar.
 Lieflijk Kindje met goud in het haar !
 Sluimer in hemelsche rust ! (bis.)

Stille nacht, heilige nacht !
 Zoon van God ! liefde lacht
 Vriendlijk om uw godd'lijken mond,
 Nu ons slaat de reddende stond,
 Jezus, van uwe geboort' ! (bis.)

Stille nacht, heilige nacht,
 Die der aard' redding bracht ;
 Uit der gulden hemelen sfeer
 Daalt in volheid verlossing neer :
 Jezus in menschengedaant' ! (bis.)

Stille nacht, heilige nacht !
 Herders zien 't eerst uw pracht ;
 Door der Eng'len Alleluja
 Galmt het luid van ver en na :
 Jezus de Redder ligt daar. (bis.)

No. 4.
Kerstlied. *)

(Wees welkom ons, o heil'ge Nacht.)

Muziek van L. Bongartz.

Koor.

Wees welkom ons, o heil'ge Nacht !
 Meer lichtend dan de dagen,
 Gij hebt den *Dageraad* gebracht,
 Hij komt den nacht verjagen.

Solo voor Tenor.

Gegroet ! Gegroet ! O *Dageraad*
 Van bovenaardsche glorie,

*) Dit lied kan ook zonder solo's gezongen worden, men vat dan eenvoudig de koorpartijen samen. Evenzoo kan het stuk ook als duo voor één Tenor- en Baszanger worden gebruikt, men trekt dan de Solopartijen samen, terwijl het eerste couplet, dat nu voor Koor staat, dan door de Baspartij gezongen wordt op dezelfde wijze als de andere Bassolo's.

Gij, Licht dat nimmer ondergaat,
 Gij, Licht dat nimmer ondergaat,
 Aan U is de victorie!
 Aan U is de victorie!

Koor.

Gegroet! Gegroet! enz.

Solo voor Bas.

Hij die gelooft in U, Gods Zoon,
 Gekomen ons ten leven,
 Hem zult Gij in Uw's Vader's woon
 Zijn plaats als kind hergeven!

Koor.

Hij die gelooft in U, enz.

Tenor-Solo.

Gij brengt der menschheid 't heerlijk
Recht —

Gij, Wreker aller zonden —
 Het recht voor Koning en voor Knecht,
 Het recht voor Koning en voor Knecht,
 Te lang te wreed geschonden;
 Te lang te wreed geschonden.

Koor.

Gij brengt der menschheid enz.

Solo voor Bas.

Droog dan uw tranen, Adamskroost,
 Staak dan uw droevig klagen,
 Gij hebt een bron van heil en troost,
 Hij komt uw jammer dragen !

Koor.

Droog dan uw tranen, enz.

Solo voor Tenor.

Een oord van vreugd werd 't tranendal,
 De heilzon is verschenen !
 Zing Hem dan lof met feestgeschal,
 Zing Hem dan lof met feestgeschal,
 Nu, en door de eeuwen henen !
 Nu, en door de eeuwen henen !

Slotkoor.

Een oord van vreugd, enz.

B. S.

No. 5.

Lied der Hoogfeesten.

WIJZE: O Sanctissima.
 (No. 3, oude Boekje.)

Hoe volheerlijk is het Kerstfeest
 Voor een volk dat het verbeidt,
 Jesus brengt den vrede
 En de ontferming mede,
 Jubel, jubel luide, o Christenheid !

Hoe begeerlijk is het Paaschfeest
 Voor een ziel die zich bereidt;
 Jesus, 't graf ontstegen,
 Wuift haar 't leven tegen,
 Jubel, jubel luide, o Christenheid !

Pinksterfeest zal 't heil voltooien,
 Door het Kruis Lam ons bereid,
 God de Geest gaat komen
 In genadestroomen,
 Jubel, jubel luide, o Christenheid !

No. 6.

Lied vóór de H. Communie.

Cantate Domino No. 25.
 (No. 4 oude Boekje.)

O Heer, ik ben niet waardig,
 O Heer, ik ben niet waardig,
 Dat 'k aan Uw tafel kniel ;
 Gij, Heer, maak Gij mij vaardig,
 Gij, Heer, maak Gij mij vaardig,
 Versier Gij mij de ziel !
 Gij kent haar groot verlangen,
 Gij, God, haar Bruidegom —
 Om waardig U te ontvangen,
 Om waardig U te ontvangen,
 Kom dan, o Jezus, kom !

Aan U wil ik mij geven,
 Aan U wil ik mij geven
 Door vrije liefdedaad ;
 Gij geeft der ziele 't leven,
 Gij geeft der ziele 't leven
 In voller overmaat ;
 O Jezus, Levensbronne,
 O Jezus, Hemelbrood,
 O Jezus, Waarheidszonne, (*bis*)
 Blijf met mij tot den dood !

No. 7.

Na de H. Communie.

(No. 5, oude Bundel.)

Welkom, o Heere, —
 Wees welkom in mijn ziel,
 Wat hoog een eere
 Die haar te beurte viel :
 Zij met haar God vereend !
 Wat gunst den mensch verleend !
 Den mensch zoo vol van zonden, —
 Maar 'k heb mijn schuld beweend,
 Genâ gevonden.

 'k Wil dank U zingen,
 O Heer, zoo naamloos goed,
 Die stervelingen
 Met 't Brood der Englen voedt ;

Wat tong geeft 't wonder weêr,
 Dat Gij U geeft, o Heer,
 Tot spijs aan de U getrouwen,
 Die leven tot Uw eer,
 Op U slechts bouwen !

'k Gaf U mijn leven
 Met heel mijn wil en kracht,
 Wil Gij mij geven
 Tot kunnen ook de macht.
 Thans in deez' plecht'gen stond
 Vernieuw ik 't heilverbond :
 Te leven U ter eere
 Tot op mijn stervensspond, —
 Help dáártoe, Heere !

Gij, *Weg en Leven*,
 De *Waarheid* en het *Licht*,
 Aan U mij geven
 Is dure liefdeplicht.
 Dan vindt mijn ziel eerst rust
 En zoete hemellust,
 Gebreideld is 't begeeren ;
 Als mij Uw vrede kust,
 Kan niets mij deren.

No. 8.

Lied na de H. Communie.

Getrokken uit St. Bernardus' ontboezeming.

Muziek van L. Bongartz.

O Jezus, Wiens gedachtenis
Mijn ziel reeds louter blijdschap is,
Wat zoete vreugde is mij bereid
Nu 'k juich in Uw aanwezigheid !
Geen liefelijker zangakkoord,
Geen klank wordt streelender gehoord,
Geen denkbeeld ooit meer wonder-
schoon
Dan Jezus, Gods geliefde Zoon.

O Heer, wat is Uw liefde zoet
Voor 't afgestreden krank gemoed !
Geen taal, hoe teeder, rijk of stout,
Die ooit de kracht er van ontvouwt.
Ach, wees ook mij tot zielevreugd,
Tot troostgestarnte op 't pad der deugd,
Tot harteblijdschap, steun en kracht,
Tot burcht, waar ik mijn hulp van
wacht.

Ik zal U volgen waar Ge ook gaat,
Gij blijft mijn schild, mijn toeverlaat,
Mijn deel, mijn erf, mijn eenig goed,
Mijn heil, mijn roem, mijn overvloed.

Wat ik gezocht heb, vind ik nu,
'k Bezit wat ik verlangde in U,
Ik smaak nu 't hoogste heil'genot
En juich en leef in U, mijn God!

En nu, o Jezus, klink' mijn zang
Uw naam ter eer mijn leven lang,
En zij Uw heerlijk aangezicht
De zon, waarnaar 'k mijn leven richt.
O Jezus, Licht van eeuwigheid.
Drijf 't duister weg dat mij omspreidt,
En laat mij aan Uw heilfestijn
Uw dischgenoot voor eeuwig zijn.

No. 9.

Aan het H. Hart van Jezus.

Muziek van L. Bongartz.

O Jezus, Heer, zoo goed, zoo teêr,
Zoo waardig aller liefde!
Hoe vond ik vaak nog mijn vermaak
Daar waar men 't Hart U griede?
Ben ik van steen, dat Uw geweën
Mijn ziele niet kan treffen?
Zal 'k nooit de smart van Uw zoet }
 Hart } bis.
Om mijnentwil, beseffen?

Toch min ik U, toch zie ik nu
 Mijn dwaasheid en mijn zonde,
 Ik zucht en schrei, ik smeeek en vlei :
 „Ach berg mij in Uw wonde !
 Een vijand — sterk — verwoest het werk
 Dat Gij hebt ondernomen,
 Ik die — ontrouw — hem helpen wou, } *bis.*
 Heb nu zijn macht te schromen. }

„Ach berg mij toch — op heden nog —
 Voor goed in Uw zoet Harte,
 En laat niet toe, dat 'k weer iets doe
 Wat U vervult met smarte.”
 In liefde — groot — stierft Gij den dood
 En liet Uw Hart doorwonden,
 Nu smeeek ik : „Heer, geen zonden
 meer, } *bis.*
 Geen zonden, o, geen zonden !” }

(*Slot-couplet.*)

Veeleer de pijn — zoo het moet zijn —
 En de armoede of het lijden;
 Ik ben van nu tot eeuwig U ! — } *bis.*
 'k Wil lijden ook en strijden. }

B. S.

No. 10.

Processielied ter eere van het Allerheiligste Sacrament.

Muziek van Joh. H. Löser.

Aan 's Hoogtij disch in plecht'gen stond

Klonk, als een heerlijk lied,

Een Koningswoord uit Godesmond:

„Ik ga, toch scheide Ik niet,

Ik zal door de eeuwen met U zijn;

Gij — geen verweesd getal —

Blijft vieren 't teeken Brood en Wijn

Waar 'k Mij in geven zal.”

Refrein.

Halleluja, Halleluja!

Koning van Heilgenâ,

Wij bidden op dit Feestgetij:

„Blijf, Meester, blijf ons bij.”

Halleluja, Halleluja!

Wij braken 't Brood in trouw geloof,

Wat offers men ons vroeg,

Voor spot en wereldwijsheid doof,

Bleef ons het *Woord* genoeg;

Wij vroegen om geen wonderwerk,

Toch brak de Heere, God,

Uit liefde voor zijn trouwe Kerk

Somtijds 't mysterieslot.

Refrein.

Halleluja, Halleluja! enz.

Dan straalde 't Brood als 't zonnelicht
 Of druppelde 't van Bloed,
 Of lachte ons aan als lieflijk wicht,
 Of tartte vlammengloed;
 Zoo hebt Gij, God, Uw volk verblijd
 Gelijk Gij 't Isr'el deedt, —
 Zoo bleef het winnaar in den strijd,
 Dien 't om Uw Heilwoord streed.

Refrein.

Halleluja, Halleluja! enz.

Gegroet, o Jezus, onze Heer,
 In 't zoet geheimenis,
 Waar we U omringen als weleer
 Ten zelfden Liefdedisch;
 Gegroet met wierook-offergeur,
 Met lied en snarenspeel,
 Met outaar-vlam en bloemenfleur,
 Gij, God, Emmanuel!

Refrein.

Halleluja, Halleluja! enz.

Gij, God met ons, Gij Levensbrood,
 O daal ons t' elken stond,
 Voer ook de volken uit den dood
 En tot Uw Heilverbond.
 Kom, Brood des Levens, kom en daal
 Voor al Uw kind'ren neêr,

Spijs allen, aan Uw Liefdemaal,
Daar is nog plaats, o Heer!

Refrein.

Halleluja, Halleluja! enz.

B. S.

No. II.

Aan Maria (Meilied).

Muziek van P. M. Winnubst.

Wees, wees gegroet, Gij leliereine Maagd,
Wie, toen de dag der redding was ge-
[daagd,

Het Leven om het leven heeft gevraagd
Tot heil der wereld. (*bis.*)

Bij 't ruischen van het lieflijkst tem-
[peldicht,

Bij geur en glans van 't godgewijde
[licht,

Zij U weer de eêlste bloementroon ge-
[sticht (*bis.*)

Met dauw bepereld.

Kom, heilige Bruid, het barre wintertij
Met regenvlaag en stormen is voorbij,
Treed op, bekroon het lentefeest, zoo blij
Begroet van verre. (*bis.*)

Aan U, die 't eerst de wereld heeft ver-
 blijd,
 Zij 't teederst groen, in milder lucht
 gedijd,
 Met de eerste tuil van Neerland's grond
 gewijd, (bis.)

O Morgensterre!

Gij Koningin, versmaad de gaven niet,
 Wier geur vervliegt, wier verve ras ver-
 [schiet —
 Ook om de hand, die deze hulde U
 [biedt

Van luttel waarde. (bis.)
 Geen keurgebloemte omzooft mijn
 [levenspad,
 Vorstinne 'k bood U Koninklijken schat,
 Zoo 'k deel slechts in de heerlijkheden
 [had, (bis)

Die sieren de aarde.

fr A. v. KERKHOFF.

No. 12.

Aan onze Moeder.

Muziek van L. Bongartz.

Juicht, juicht met ons, o Broederkrin-
 Wij zijn Maria toegewijd, [gen, *)

*) In plaats van Broederkringen kan men ook
 zingen: Zusterkringen.

Laat ons vereend Maria zingen,
Zij zal ons sterken in den strijd ! (bis.)
O zalig uur van zegeningen,
Wij zijn Maria toegewijd,
Haar zetel mogen wij omringen,
Ze is onze Moeder voor altijd ! (bis.)

Wat nood en storm ons overkomen —
 Maria is de ster der zee;
 Wie met Haar vaart, hoeft niet te schro-
 [men,
 Zij voert hem veilig aan ter reê; (bis.)
 Zij zal der stormen driften toomen,
 Zij luistert naar der droeven beê,
 Straks toont zij ons des oevers zoomen
 Van 't land van eindeloozen vree! (bis.)

Juicht, juicht met ons, o Broederkringen,
 Wij zijn Maria toegewijd,
 Wij zullen vreugdevol haar zingen
 Bij 't kampen in des levens strijd. (bis)
 O zalig uur van zegeningen,
 Toen wij aan haar zijn toegewijd,
 Laat om haar vaan ons samendringen,
 Ze is onze Schutsvrouw voor altijd!
 (bis.)

No. 13.

Maria's glorie.

Muziek van L. Bongartz.

Heuvels, velden, bosch en dalen,
Heemlen, wilt den lof herhalen,
Ons den glans der grootheid malen,
Van de vlekkelooze Maagd !

Beekjes met het lief geklater
Van uw zilverhelder water,
Voog'lenkoor met zoet geschater,
Zingt een lied dat haar behaagt !
Voog'lenkoor met zoet geschater,
Zingt een lied dat haar behaagt !

Zingt der Hemel-Koninginne,
Onze Moeder zoo vol minne !
Zingt der Maagd en Rijksvorstinne
In haar glorie wonderschoon ;
Zij, van eeuwig uitverkoren,
Zal van hoogen luister gloren,
Haar was 't Moederschap beschoren
Van des Vaders een'gen Zoon !
Haar was 't Moederschap beschoren
Van des Vaders een'gen Zoon !

Daarom zal elk volk Haar roemen,
Elk geslacht Haar zalig noemen,
Daarom strooien wij Haar bloemen,
Zingen duizendvoud Haar lof ;

Gij, verhevenste der vrouwen,
 O verkrijg voor Uw getrouwen,
 Dat zij eens hun God aanschouwen
 In des paradijzes hof!
 Dat zij eens hun God aanschouwen,
 In des paradijzes hof!

No. 14.

Jezus' droeve Moeder.

Muziek van L. Bongartz.

O, wat is ze in smart verloren
 En van tranen overdauwd,
 Jezus' maagdelijke Moeder,
 Als zij 't lijk haars Zoons aanschouwt,
 Als zij Hem, van 't Kruis genomen,
 Koud en stijf in de armen houdt!

't Minlijk aanschijn, zoo ontluisterd,
 't Hart doorstoken, 't Hart zoo zoet,
 En die wonderdoende handen
 Wreed doornageld, uitgebloed,
 En die opgescheurde voeten
 Baadt ze in warmen tranenvloed.

Zacht en teer, als lang voor dezen,
 Streelt en koestert zij den Heer,
 Weder rust Hij in haar armen,
 Hij, het Kindje van weleer,

Die herinring zoo vol weelde
Prangt in 't uur der smart nog meer.

Lieve Moeder, o, wij smeecken
Door uw heil'gen tranenvloed —
Bij den dood van uwen Zone,
Die mijn schuld heeft afgeboet, —
Stort de smart door U geleden
Met uw liefde ons in 't gemoed.

No. 15.

Kinderen van Maria.

Kind'ren van Maria,
Zwaait de zegevaan ;
Zingt het alleluja,
Nooit kunt gij vergaan !

Uit haar open handen
Vloeit een zegenstroom,
Maar op zielsvijanden
Slingren zij den schroom.
Kind'ren van Maria, enz.

Leger in slagorde
Vol ontzaglijkheid,
O ! verplet de horde,
Die ten afgrond leidt.
Kind'ren van Maria, enz.

Voorbodin der zonne,
 Schoone dageraad,
 Die 'k mijn harte gonne,
 Met een blij gelaat.
 Kind'ren van Maria, enz.

In de duisternissen,
 Lief'lijk schijnend licht !
 Kan men 't voetpad missen,
 't Oog op u gericht ?
 Kind'ren van Maria, enz.

Mild in zegenstralen,
 Zonne der natuur,
 Moeder kom ons halen,
 In ons stervensuur.
 Kind'ren van Maria, enz.

No. 16.

Heil'ge Joseph, wees geprezen.

Wijze : Strömt herbei ihr Mönnerschaaren.
 (Feierabend No. 160.)

Kan ook gezongen worden op het Tantum
 Ergo van den Comp. Zweers Sr.

(No. 7 oude Bundel.)

Heil'ge Joseph, wees geprezen,
 Gij, bevoorrecht door den Heer,
 Eer zij U door mij bewezen,
 Kinderlijke hulde en eer.

Help mij worden hier op aarde
 Wat mijn God behagen kan;
 Help mij worden hier op aarde } *bis.*
 Aan Zijn werk een timmerman.

Hard wel is het hout des levens,
 Waar wij aan te werken staan,
 Maar Gij greept 't als iets verhevens
 Met der deugden werktuig aan —
 Met de zaag en met de schaaf toch
 Van geduld en van gebed,
 Met de zachtheid, deze vijl nog — } *bis.*
 Overwinnende elk verzet.

Zoo hebt Ge uit het hout des levens
 U een schoonen troon bereid,
 Gij hebt dezen glans gegeven
 Door uw stille arbeidzaamheid.
 Zoo mocht Ge U een kroon verwerven —
 Schooner dan eens Davids kroon —
 Na uw overkostbaar sterven } *bis.*
 Tusschen de armen van Gods
 [Zoon.

Aan de rechterhand gezeten
 Van uw Pleegzoon, onzen Heer,
 Zult Ge 't keurkorps niet vergeten,
 Dat hier arbeidt God ter eer,

Dat door liefde en stille zorgen,
 Bij bescheiden broodgewin,
 Leven wil in God verborgen
 Voor het heil van 't huisgezin. } *bis.*

Dat hier poogt uit Kruis en lijden,
Met het werktuig van geduld,
Een gestoelte zich te snijden,
Door genade in glans gehuld.
O zal eenmaal de avond komen,
Dat geen onzer werken kan,
Laat ons 't woord dan tegenstroom- }
[men : } *bis.*
„Rust van d' arbeid, timmerman!“ }

G. J. K.

No. 17.

Sint Joseph, Zoon van Davids Huis.

WIJZE: Nog staat de Rots, nog leeft de Paus.
No, 12 oude Bundel.

Sint Joseph, Zoon uit Davids Huis, *)
 U heeft de Kerk verkoren
 Tot haren heil'gen Schutzpatroon,
 U willen we ook behooren!

*) Dit lied kan zeer goed als beurtzang gezongen worden of wel de vier middelste regels van elk couplet kunnen als solo worden voorgedragen.

Gij, needrig man van Nazareth,
 Door arbeid neergebogen,
 Maar meerder dan een Salomo
 En wijzer in Gods oogen.
 Gij, grooter dan Uw Vadrental,
 Gij, roem der Patriarchen,
 Gebiedend door een handgebaar
 Den Koning der Monarchen.

Gij, Joseph, Zoon van Davids Huis,
 Mocht méér dan Mozes hoeden,
 Gij hoeddet Isr'els Hoop en Heil,
 Uw arbeid mocht Hem voeden.
 Gij, Joseph, Zoon uit Davids Huis,
 Zoo klein bij 's werelds grooten,
 Wat lag in Gods mysteriespel
 Een taak voor U besloten! —
 Sint Joseph, weêr vervolgt men Hem
 Wien Gij eens hebt beveiligd,
 Herodessen zijn overal;
 Het Godsrijk wordt ontheiligd!

Het ongeloof hoont Isr'els God,
 Het maakt van stof zich goden;
 Het viert en roemt zijn gouden god
 Bij 't schreien veler nooden.
 Gij, Joseph, Zoon uit Davids Huis,
 Verbergt God ons Zijn Wezen?
 Verbid Hem dan als Abraham
 Zijn toorn verbad vóór dezen.

Want boven 't Baäls feestgedruisch
 Klinkt hoog het lied der reinen;
 Draag Gij tot God en bede en lied
 En 't lijden van de kleinen.

B. S.

 No. 18.

Heil'ge Joseph, o wil U ontfermen.

WIJZE: O Franciscus, o Vader der Armen.
 Cantate Domino No. 35. No. 6, O. B.

Heil'ge Joseph, o wil U ontfermen,
 Heil'ge Joseph, bid voor ons!
 Heil'ge Joseph, o wil ons beschermen,
 Heil'ge Vader, zegen ons!
 Sla Uwe blikken, zoo lieflijk, zoo teeder,
 Op Uwe kind'ren uit 't hemelrijk neder;
 Heil'ge Joseph, bid voor ons!
 Heil'ge Vader, zegen ons.

Heil'ge Joseph, in deugden verheven,
 Heil'ge Joseph, bid voor ons!
 Heil'ge Joseph, o let op ons streven,
 Heil'ge Vader, zie op ons!
 Help ons en leer ons de wereld verachten,
 Doe ons de liefde van Jezus betrachten;
 Heil'ge Joseph, bid voor ons!
 Heil'ge Vader, zie op ons!

Heil'ge Joseph, verkrijg ons genade,
 Heil'ge Joseph, bid voor ons!
 Heil'ge Joseph, bewaar ons voor schade,
 Heil'ge Vader, wees met ons!
 Machtige vriend van den Hemelschen
 Vader,
 Wees onze helper, beschermmer en vader,
 Heil'ge Joseph, bid voor ons!
 Heil'ge Vader, wees met ons!

No. 19.

Lied tot den H. Joannes den Dooper.

Tegen het zedenbederf onzer dagen.

Muziek van L. Bongartz.

Heil'ge Joannes Gij Boete-Gezant,
 Heil'ge Joannes aan Jezus verwant,
 Hoe wensch ik luide te zingen
 Uw eer, } *bis.*
 Gij o Elias, die kwaamt vóór
 den Heer!

d' Engel des Heeren hij kondigde U aan:

*) „Heil is voor Isr'el met U opgegaan;

*) De Engel Gabriël, die de geboorte van den
 H. Joannes aankondigde, heeft de hier volgende
 eigenschappen van den Heilige genoemd; reeds
 omdat hij geen wijn of prikkelenden drank zeude
 drinken, is deze Heilige een uitstekend Patroon,
 maar bijzonder ook om zijn strijd en dood voor de
 heiligheid des huwelijks.

Rein zoudt gij wand'len, nooit drin-
 ken den wijn,
 Gij zoudt Messias ten Voorlooper zijn.
 Gij riept tot boeten met daad en met
 woord,
 Wel hem die naar Uwe stem heeft ge-
 hoord,
 Heuvelen sloopt hij, het dal
 wordt gevuld, }
 Bergen van zonden en kolken } *bis.*
 van schuld.

Heil'ge Joannes, Wien gij hebt verkond :
 „t' Groot dan dat gij Hem den schoen-
 riem ontbondt,”

Waanwijzen komen, miskennen }
 Zijn leer, } *bis.*
 Leggen op de armen het sla-
 venjuk neêr!

Kind'ren in de onschuld ontrukken zij
 Hem —

Rachel, hoe weeklaagt door de eeuwen
 Uw stem! —

't Huw'lijk ontwijdt men, Herodias
 juicht,

Heeft dan Uw bloed voor den echt
 niet getuigd?

Kom dan, Joannes, en wreek dezen smaad,
 't Huw'lijk blijve immer een heilige staat,

't Kind zij als gawe den Heere
gewijd,
Kom Gij, Joannes, strijd met ons dien strijd ! } *bis.*

**Dronkenschap, dartelheid spelen hun spel.
Zetten hun strikken en vangen zoo wèl.**

Heil'ge Joannes, keer weer, o
 keer weer ! } *bis.*
 Maak gij het voetpad weer recht
 voor Uw Heer ! }

Denk aan den prijs onzer zielen — zoo
waard —

't Gods-Lam, dat Gij zoo bemind hebt
op aard —

Zal ons Zijn Bloed niet tot heerlijkheid zijn,

Ach, ach ! het wordt ons ter eeuwige pijn !

Neen, wij gaan opstaan, Gods volk het
verrijst,

Als breede wat'ren ruischt 't lied dat
Hem prijst ;

Standaard van 't Lam, door
Joannes geplant. } *bis.*
Wij gaan U heffen met mann'lijke
hand ! }

B. S.

No. 20.

Aan den H. Aloisius.

Muziek van L. Bongartz.

O Heil'ge loot van Christenstam,
 O speelgenoot van 't Godlijk Lam,
 O kuischheids b'loem, o liefdevlam,
 Tot wien des Meesters stemme kwam,
 Wij zingen luide Uw deugd ten lof,
 Zie Gij op ons uit 's hemels hof!

Gij — voor Uw zieleheil beducht —
 Zijt 's werlds eere en vreugd' ontvluucht,
 Gij zocht het heil in boete en tucht,
 En vindt Uw vreugd' in traan en zucht.
 Vertreder van der wereld glans,
 Wat luister overstraalt U thans!

Wèl hem, die in Uw voetspoor treedt,
 Die strijdt gelijk Gij eenmaal streedt,
 Vermijdende wat Gij vermeedt,
 En die — om God — zich-zelf vergeet:
 Eens komt de dag, zoo overschoon
 Van vreugde en liefde, loon en kroon.

O Aloisius, vriend van God,
 Zie thans — de heilige deugd ten spot —
 Hoe de ondeugd schaamt'loos samenrot
 Met helle machten in complot.

Ach leen Uw schild, Uw kuischheids-
 kleed,
 Hem, die voor God in 't strijdperk treedt.
 B. S.

No. 21.

Pronkjuweel der Hemellingen.

WIJZE: Vader Pius dien de landaard.
 Laud. Dom. no. 91.

(No. 8 oude Bundel.)

Pronkjuweel der hemellingen,
 Sieraad van den Eng'lenhof,
 Gun ons dat we uit eerbied zingen,
 Aloisius, Uw lof!
 Door de Kerk werdt Ge ons gegeven
 Tot een voorspraak bij Gods troon;
 Voor het christlijk jonglingsleven
 Zijt ge een heil'ge schutspatroom.

Vlekloos leefdet Gij op aarde,
 't Hart Uws Gods hebt gij verheugd,
 Niets bezat voor U meer waarde
 Dan der eng'len reine deugd;
 Stille deemoed, kuische liefde
 Sierde U in Uw hoogen stand,
 Wat U lokte, wat U griefde,
 Gij bleeft trouw Uw God verpand.

Met geheel Uw ziel en zinnen
Boven al Uw God alleen
Trouw te dienen, trouw te minnen,
Was Uw vreugde hier beneên;
Zóó hebt Gij U-zelv' gegeven,
Zóó behaagd aan Uwen God,
En God heeft U opgeheven
Tot der eng'len zalig lot.

II.

Dans-Liederen.

No. 22.

Aan U, o Koning der eeuwen.

Muziek van J. Verhulst.

Aan U, o Koning der eeuwen,
Aan U blijft de zegekroon,
Onsterflijk schittert Uw glorie,
Der wijzen spot ten hoon;
De volkeren verdwijnen,
Maar luider klinkt het lied:
Der wereld Zon blijft schijnen, } *bis.*
Haar glansen sterven niet.

Des Kruises glorie omvonkelt,
O Koning, Uw doornenhoed,
Met vlekloos stralenden luister,
Gewonnen door het bloed,
Gewonnen door een lijden
Als nimmer de aarde zag;
Waar volgde op zwaarder strijden } *bis.*
Ooit glorievoller dag!

Hoort, jubelend naderen de eeuwen
Met psalmen vol hooger gloed,

In breede koren weerklinken
 Den Koning hulde en groet.
 Hoe schateren hun zangen
 Langs aarde en luchtgebied :
 Den Koning aller eere, }
 Zij leven, liefde en lied ! } *bis.*

Uit de Pius-Cantate van
 Dr. H. J. A. M. SCHAEPMAN.

No. 23.

De Pausen sterven niet.

Muziek van J. Verhulst.

WIJZE : Aan U, o Koning der eeuwen.
 No. 9 oude Bundel.

Tenor I.

Weêr klonk het lied door de sferen,
 Maar dof als een doodenklacht :
 De ster van Pius ging dalen
 In 't donker van den nacht !
 Maar boven klacht en bede
 Verhief zich 't oude lied :
 De volkeren verdwijnen,
 De Pausen sterven niet !

Bariton.

Een *Leeuw* door God ons gezonden
 In donkerer tijden nood,

Hij kwam — en de nevelen wijken,
 De neevlen van den dood ;
 Hij kwam in Koningsluister,
 In Koningskracht en moed :
 Hoe brengt hem 't koor der volken
 Den ouden Koningsgroet !

Koor.

O *Leeuw*, door God ons gegeven,
 vertrooster in nood en rouw,
 Wij blijven in leven en streven —
 Wij blijven U getrouw,
 Wij kennen 't woord der eeuwen,
 Wat ook deze eeuw ons nam,
 Door God zal triomfeeren
 De Leeuw uit Juda's stam.

DR. SCHAEPMAN.

No. 24.

**Christus' Kerk stond achttien
 eeuwen.**

WIJZE : Gott erhalte (Feierab. p. 41.)
 No. 10 oude Bundel.

Christus' Kerk stond achttien eeuwen
 Onverwrikt op Petrus' rots,
 En zij mocht, wat stormen woedden,
 Juichen in den zegen Gods.

Vorstenhuizen zag zij vallen,
 Rijken scheppen en vergaan,
 Volken bloeien en verkwijnen, } *bis.*
 Petrus' Stoel alleen bleef staan.

Gij zijt Petrus, die te Rome
 Zetelt op der Pausen troon,
 Leo, Leeraar en Apostel,
 Plaatsbekleeder van Gods Zoon.
 Ook op U heeft onze Meester
 De ééne ware Kerk gebouwd,
 Ook aan U heeft Hij de schapen } *bis.*
 Van Zijn kudde toebetrouwd.

J. A. MESKER.

No. 25.

Leo-Hymne.

Muziek van Joh. H. Löser.

Waar des Tibers felle waat'ren
 Langs de stad van Petrus klaat'ren,
 Doen, ten spijt van 's Pausdoms haat'ren,
 Alle talen 't loflied schaat'ren :

Refrein.

Heil U! Leo, Paus en Koning, } *bis*
 Schenke U God de zegepraal!

Romes zeven heuvelklingen
 En Sint-Pieters zuilenringen —
 Of zij zich ten zangrei kringen —
 En d' aloude graven zingen :

Refrein.

Heil U ! Leo, enz.

En dat lied, in breede tonen
 Rollend' over de Alpen-kronen,
 Davert langs de wereld-zonen, *)
 Overstemt des vijands hoonen :

Refrein.

Heil U ! Leo, enz.

Hoort dat machtig koor der volken :
 't Dondert door des afgronds kolken,
 't Stijgt de luchten door en wolken
 Tot Gods en'glen 't blij vertolken :

Refrein.

Heil U ! Leo, enz.

No. 26.

Leo-Lied.

WIJZE : Pius Nonus.

Vader Leo ! Zie ze dringen,
 Alle volken om Uw troon,

*) Zonen betekent aardgordels.

Hoor hen 't feestlijk loflied zingen,
 Plaatsbekleeder van Gods Zoon!
 Paus en Koning, Oppерherder,
 Aller priest'ren eer en kroon,
 Ja Uw lof gaat hooger, verder
 Dan de stoutste jubeltoon!

Licht dier ongeschapen Klarheid,
 Die van eeuwigheid af straalt,
 Weerschijn van de hoogste Waarheid,
 Door geen grens of tijd bepaald;
 Laat de storm des oproers loeien,
 Die zelfs tronen nederhaalt,
 Laat het noodweer dreigend broeien,
 Hemellicht, gij zegepraalt!

No. 27.

Leo XIII, Paus der Werklieden,

Muziek van L. Bongartz.

Leo dertien, Paus der werkliên,
 Die van Petrus' Stoel gebiedt,
 Wij, wij wakk're werkmanskoren,
 Doen het lied van trouw U hooren,
 't Stijgt van grens tot oeverboorden, } *bis.*
 't Overstemt het stormenlied.

Schenk Uw Kerk te zegepralen
Op 't moderne heidendom,
Dat ten hoogsten zetel klom
En den Christus af doet dalen,
Schande brengt en slavernij
Aan de ontwijde maatschappij ;
Doe den Christus hooger stralen, }
Maak Zijn Bruid van banden vrij ! } *bis.*

B. S.

III.

Vaderlandsche Liederen.

No. 28.

Oud „Wilhelmus van Nassouwe.”

Oude toonzetting.

No. 14 oude Bundel.

Wilhelmus van Nassouwe
Ben ik van Duitschen bloed,
Het vaderland getrouwe
Blijf ik tot in den dood.
Een Prinse van Oranjen
Ben ik vrij, onverveerd,
Den Koning van Hispanjen
Heb ik altijd geëerd.

In Godes vrees te leven
Heb ik altijd betracht,
Daarom ben ik verdreven,
Om Land en luid' gebracht.
Maar God zal mij regeeren
Als een goed instrument,
Dat ik mag wederkeeren
Naar mijnen regiment.

Lijdt nu mijn onderzaten
Die oprecht zijt van aard,
God zal u niet verlaten
Al zijt gij nu bezwaard.
Die vroom begeert te leven,
Bidt God bij dag en nacht,
Dat Hij mij kracht wil geven,
Dat ik u helpen mag.

Mijn schild en mijn vertrouwen
Zijt Gij, o God en Heer!
Op U wil ik steeds bouwen,
Verlaat mij nimmermeer.
Dat ik toch vroom mag blijven,
Uw dienaar te aller stond,
De tirannie verdrijven,
Die mij het hart doorwondt.

Voor God wil ik belijden
En zijne groote macht,
Dat ik tot geener tijden
Den Koning heb veracht;
Maar dat ik God den Heere,
Der hoogste Majesteit,
Heb moeten obedieeren
In der gerechtigheid.

No. 29.

Nieuw „Wilhelmus van Nassouwe.”

(14 oude Bundel.)

(Strijd voor Neerland's onafhankelijkheid.)

Wilhelmus van Nassouwe,**Weer ruischt Uw naam door 't lied
Van 't volk, dat nog in trouwe****Uw nazaat hulde biedt
Wilhelmus, kloek en krachtig,
In 't strijden zoo geducht,
Gij leendet 't zwaard, zoo machtig,
Aan Neerland's vrijheidszucht.**

(Verfransching der Nederlanden.)

Wilhelmus van Nassouwe,**Eens zwoeren wij U trouw,
En schonden wij die trouwe
Dan kwam ons volk in rouw.
Dat hebben we ondervonden
In dagen droef en bang.
Toen bloedden we uit veel wonden,
En zweeg de vrijheidszang.**

(1813.)

Dan heeft opnieuw geklonken**'t „Wilhelmus van Nassouw,”
In 't volk. van vreugde dronken,
Ontwaakte de oude trouw,**

Het klonk in stad en gouwe
 Bij juichen en geweën :
 „Wilhelmus van Nassouwe
 En Neerland's volk zijn één.”

(Weerzien aan 't zeestrand 17 Nov. 1813.)

Wilhelmus van Nassouwe,
 Hoe vlogen we U aan 't hart,
 't Was uit met druk en rouwe,
 Vergeten schande en smart ;
 En wat er was geleden,
 En wat er was geboet,
 Werd door de zaligheden
 Van 't wederzien vergoed.

(Dood van den laatsten Koning, 1890.)

Daar is een uur gekomen,
 Een uur van bittren rouw,
 Aan Neêrland werd ontnomen
 Zijn Willem van Nassouw ;
 Maar hoe ook 't scheiden griede,
 Ons volk bleef eensgezind,
 Het droeg zijn oude liefde
 Op 't jong Wilhelmus kind.

(Heden en toekomst.)

Wilh'mina van Nassouwe,
 Gij telg van 't oude bloed,
 Uw volk — het oude, trouwe —
 Brengt U den huldegroet.

Wilh'mina van Nassouwe,
 Heersch in Uw Rijksgebied ;
 Wilh'mina van Nassouwe,
 U wijden we eed en lied !

B. S.

 No. 30.

Koninginne-Lied.

Wijze : De Koning leev' !

„Leef Koningin, leef Koningin !”
 Zingt luïde een volk U tegen —
 Wiens harte gloeit van de oude min
 Die 't nimmer heeft verzwegen —
 Een jubeltoon, een dankgebed)
 Wordt door heel Neêrland ingezet.) *bis.*

Heersch, Koningin, in 't schoone rijk :
 „Het Rijk der Nederlanden,”
 Ontvang er liefde en huldeblijk
 Uit alle rang en standen,
 Zij strooien bloemen voor uw voet)
 En zingen u den huldegroet.) *bis.*

In vóór- of onspoed, wel of wee,
 Wij staven de oude keuze,
 Bij oorlog, ramp, bij vreugde en vree —
 „Oranje” blijft de leuze

Met God, en aan Oranje trouw,)
 Wat macht die ons beschamen zou ? } *bis.*

Hoor, 't klokgelui roept luide ons op
 Om God den Heer te danken,
 't Oranje doek siert tinne en top
 Bij spel van kleur en klanken.
 En alles juicht en roept om
 't meest : } *bis.*
 „Oranje en Neêrland vieren feest !” }

Straks komt 't kanonnenlied zich fier
 Met ons gejuich vereenen,
 En aan den volkstoorn trotscher zwier
 En breeder klank verleenen.
 En over land en zee klink 't heen : }
 „Oranje en Neêrland's volk zijn } *bis.*
 één !” }

„Oranje en Neêrland's volk zijn één,”
 Neem Koningin die hulde,
 Het is de kreet van 't grijs verleên
 Die elk met kracht vervulde,
 Bezeeglen wij in dezen stond)
 Ons oud en heilig trouw verbond !) *bis.*

Leef Koningin, leef hoog en schoon
 Een vroom en vreugdig leven,

Wien Neerlandsch Bloed.

Wien Neerlandsch bloed door de aadren
vloeit

Van vreemde smetten vrij,
Wiens hart van ware geestdrift gloeit,
Verheff' den zang als wij,
Hij zing' met ons dan eensgezind
Van d'onverbreekb'ren band
Die hier Oranje en Neerland bindt,
Vorstin en Vaderland! (*bis.*)

Bescherm, o God, bewaak den grond
Die eens ons wiegje droeg,
Waar eens der vaadren kluisje stond
En waar hun sterfuur sloeg.
Wij smeeken van Uw Vaderhand
Met hooggestemden zin :
„Behoed, behoud ons dierbaar Land,
Bescherm de Koningin !” (bis.)

Hoog boven 't jublend feestgedruisch
 Klinkt luid der vromen lied:
 „Bewaak Gij, Heer, 't Oranjehuis
 En Neerland's vrij gebied!”
 En trad een bange dag ook in
 't Zij nooit een dag van schand',
 Wij houden aan de Koningin
 En aan het Vaderland! (bis.)

No. 32.

Heft aan uw krachtig koorgezang.

Feierabend p. 24 v.g.
 (No. 18 oude Bundel.)

Heft aan uw krachtig koorgezang,
 Laat nu uw lied eens schallen,
 Heft aan, heft aan uit 's harten drang,
 Doet dreunen deze hallen.

Wij zingen van ons Vaderland,
 't Klassieke land der vrijheid,
 U, onafhankelijk Nederland,
 Klinkt 't lied, in hooge blijheid!

Wij hebben nog een Hollandsch hart,
 Dat blijven wij U wijden,
 Uw druk of smaad is onze smart,
 Uw lijden is ons lijden.

Noch Fransch noch Duitsche soldenier,
 Hij wage 't ons te naadren,
 Geen vreemde vlag zal wapp'ren hier,
 Hier, op dit erf der vaadren !

Ten spijt van Pruis, van Belg of Brit,
 Wij zullen 't Land behouden,
 Schand' hun, die een zoo duur bezit
 Niet waardig blijken zouden.

Gij zijt ons dierbaar, Nederland,
 Gij Neêrland, band der dapp'ren,
 Wij hoeden U met sterke hand,
 En doen Uw vaandels wapp'ren.

O vrij, o heerlijk Vaderland,
 Geen land gaat U te boven,
 U hebben we onze trouw verpand,
 Ons lieven en ons loven.

En mocht een vreemde 't onderstaan
 Om U te overheeren,
 Vertrappen zullen wij zijn vaan,
 En hem in 't stof verneêren.

Maar zou voor overmacht — te sterk —
 Ons leger moeten wijken,
 Dan treden wij in 't oorlogspark,
 En winnen, of bezwijken !

G. J. K.

No. 33.

Holland is mijn Vaderland!

Muziek van Bern. Beumer.

Holland is mijn vaderland,
 Holland met zijn blonde strand,
 Holland met zijn groene weien
 Waar de lamm'ren spelemeien,
 Holland met zijn wijde zee,
 Holland met zijn bonte reê!

Holland, Holland heb ik lief,
 Holland met zijn adelbrief
 Die van grootheid kan getuigen,
 Holland dat niet wist van buigen,
 Maar dat fier, zich-zelf bewust,
 Hulde eens eischte aan elke kust.

Holland was mijns vaders huis,
 Slechts een armelijke kluis
 Die voor sneeuw en storm niet veilig,
 Toch heb ik U toegeheiligd
 Een altaar, waar 'k wierook brand
 U mijn land, mijn Vaderland!

In Uw bodem, Nederland,
 Sta ik wortelvast geplant,
 Aan den grond dien ik betrede
 Werkten eens mijn vaadren mede,
 En hun assche vond de rust
 Waar de zee den oever kust.

Eenmaal eischt mijn stof U af
 't Plekje voor een vredig graf;
 Neerland, zweeft mijn ziel dan henen,
 't Lijf komt zich met U vereenen,
 Innig, innig wordt de band
 Die inij bindt aan U, mijn Land!

B. S.

No. 34.

Europa's Keurjuweel.

Wijze : Heil dir im Siegerkranz.
 No. 15 oude Bundel.

„Europa's keurjuweel”

Prees u de menestreel *)

Aan burcht en hof,

In lang vervlogen tijd —

Van ridderglans en strijd —

Werd u het lied gewijd,

Zong men u lof!

„Europa's keurjuweel”

Roemde u elk werelddeel,

U, Nederland !

*) Menestreel of minstreel is de benaming voor zangers der oudheid; deze kunstenaars trokken met hun speeltuig van burcht tot burcht, van hof tot hof; veelal waren heldenfeiten het onderwerp hunner zangen; zoo hielden zij de geestdrift wakker en spoorden tot stoute daden aan.

B. S.

Door zeeën ingevat,
 Van bruisend schuim bespat,
 Reest ge, op uw krachten prat,
 En hieldt gij stand.

Lees 'k uwer helden daân,
 'k Voel mij de polsen slaan,
 Hoog zwelt mijn borst;
 Zij vroegen gunst noch eer,
 Stelden zich stout te weer
 Gold het hun God of leer,
 Gold het hun vorst!

Zij dit de leuze nog,
 Zij dit de keuze toch,
 Waar elk aan hecht;
 Vroomheid en heldenmoed —
 Meer waard dan goud of goed —
 Zet ons de borst in gloed
 Voor *waarheid, recht!*

God, onzer vaadren God,
 Gij houdt der volken lot
 In Uwe hand,
 Maak die op U vertrouwt,
 Op Uw bescherming bouwt,
 En Uwe paden houdt,
 Nimmer te schand!

B. S.

No. 35.

Vlaggelied.

Muziek van W. Smits.

Nederl. Liederen no. 5.
(No. 19 oude Bundel.)

O schitterende kleuren van Nederland's
vlag,

Wat wappert gij fier langs den vloed !
Hoe klopt ons het harte van vreugd' en
ontzag,

Wanneer het uw banen begroet !
Ontplooi ze, waai uit nu van stengen
en stag,

Gij blijft ons het teeken, o heilige vlag,
Van trouw en van vroomheid, van
vroomheid en moed,
Van trouw en van vroomheid en moed.

Of is niet dat *blauw*, in zijn smetlooze
pracht,

Der trouw onzer vaadren gewijd ?
Of tuigt niet dat *rood* van hun mann'-
lijke kracht

En moed in zoo menigen strijd ?
Of wijst niet die *blankheid*, zoo rein en
zoo zacht,

Op vroomheid die zegen van Gode
verwacht,

Den zegen, die eenig, die eenig gedijt ?
Den zegen die eenig gedijt ?

Waai uit dan, o vlag ! en vertolk onze beê
 Om trouw en om vroomheid en moed.
 De wereld ontzie U op golven en reê ;
 Maar daaldet gij ooit op den vloed,
 Wij heffen Uw *wit* uit de schuimende zee,
 En voeren naar 't blauw van den hemel

U mee,

Al kleurt zich, al kleurt zich Uw
 rood met ons bloed;
 Al kleurt zich Uw rood met ons bloed !

Dr. J. P. HEIJE.

No. 36.

Wij leven vrij.

Vaderl. Liederenboek p. 7. No. 21 oude Bundel.

Wij leven vrij, wij leven blij,
 Op Neêrland's dierb'ren grond ;
 Ontworsteld aan de slavernij,
 Zijn wij door eendracht groot en vrij ;
 Hier duldt de grond geen dwinglandij,
 Waar vrijheid eeuwen stond,
 Waar vrijheid eeuwen stond.

Hoe dierbaar is ons 't vaderland,
 Der helden bakermat,
 Der kunsten wieg, 't gezegend strand,
 Waar 't heilig recht zijn zetel plant,
 En deugd met een fluweelen band

Den Vorst en 't volk omvat,
Den Vorst en 't volk omvat.

Wij leven vrij, wij leven blij,
Wij dienen éénen God;
Wat ook 't verschil in 't dienen zij,
De wet laat allen godsdienst vrij;
Vereend als broeders leven wij
En juichen in ons lot,
En juichen in ons lot.

Zoo leven wij dan vrij en blij
Op Neêrland's dierbren grond;
Door trouw aan eigen wetten vrij,
Praalt Neêrland in der volken rij,
En 't Vaderland blijft groot en vrij
Tot 's werelds avondstond,
Tot 's werelds avondstond.

Mr. J. BRAND VAN CABAuw.

No. 37.

De Zilver-vloot.

Muziek van wijlen J. J. Viotta.

Nederl. Liederen no. 5.

No. 20 oude Bundel.

Heb je van de Zilveren Vloot wel gehoord,
De Zilveren Vloot van Spanje?
Die had er veel Spaansche matten aan
boord

En appeltjes van Oranje!

N

I

A

E

I

F

T

7

I

Piet Hein, Piet Hein,
 Dat zou beschamend zijn !
 Al zijn wij niet zóó groot,
 Al zijn wij niet zóó groot,
 Nog zouên wij winnen een Zilveren Vloot!

Dr. P. J. HEIJE.

No. 38.

De kabels los, de zeilen op.

Nederl. Liederén 2e Bund. no. 11. No. 47 oude Bund.

De kabels los, de zeilen op,
 Dat gaat er op een varen ;
 Al waren wij Sinjeurs aan wal,
 Ons hart lei in de baren.
 Een Hollandsch kind, dat is bekend,
 Die vindt op zee zijn element!
 Joho, joho, joho, joho !
 Die vindt op zee zijn element!

En zijn wij zoo geen banjers meer
 Als in verleden dagen,
 Toen ieder voor Jan Companie
 Een flikker had geslagen :
 Toch zeilen wij op ied're zee
 Zoo goed nog als de beste meê,
 Joho, joho, joho, joho !
 Zoo goed nog als de beste meê.

Hoezee dan jongens! in het want!
 De handen uit de mouwen,
 Laat Duitscher, Noor of Engelschman
 Niet klimmen in je touwen.
 Wie 't beste op zijn plichten past
 Die troont als koning in de mast!
 Joho, joho, joho, joho!
 Die troont als koning in de mast!
 Dr. J. P. HEIJE.

No. 39.

Blijf één, blijf één, mijn Vaderland!

Muziek van Rich. Hol.

No. 17 oude Bundel.

Blijf één, blijf één, mijn Vaderland!
 Blijf één en ongeschonden:
 Geen staatspartij, geen godsdiensttwist
 Verscheure door geweld of list,
 Wat God heeft saam verbonden
 Wat God heeft saam verbonden.

Blijf één, blijf één, mijn Vaderland!
 Laat niets die kracht U rooven,
 Schraag als een eenig man den troon
 En meng geen wanklank in den toon
 Van 't oud „Oranje boven”,
 Van 't oud „Oranje-boven”.

Blijf één, blijf één, mijn Vaderland !

Laat niets die vreugd verbitt'ren.

Blijf, kleinst maar roemrijkst volk der
aard,

Door *orde* en *rust* de *vrijheid* waard,

Die Uw gelaat doet schitt'ren

Die Uw gelaat doet schitt'ren.

Blijf één, blijf één, mijn Vaderland !

Laat niets die deugd verflauwen,

Wroet in geen eigen ingewand !

En, Leeuw van Neêrland, toon geen tand

Dan tegen vreemde klauwen

Dan tegen vreemde klauwen.

Dr. N. BEETS.

No. 40.

Als ik word opgeroepen.

WIJZE: Ik had een wapenbroeder.

(No. 43 oude Bundel.)

Als ik word opgeroepen

Te wapen voor mijn Land,

Dan wil ik moedig komen,

Dan mag mijn ziel niet schromen,

Te dralen ware een schand !

Te dralen ware een schand !

'k Werd onderdaan geboren
 Van een schoon Koninkrijk,
 Dat Land mijn kracht te wijden,
 Moet 't zijn, er voor te strijden,
 Dat acht ik ridderlijk!
 Dat acht ik ridderlijk!

Ik wil mijn plicht betrachten,
 Blijmoedig, nauwgezet,
 Ik dien naar recht en reden
 God, in 's Lands overheden —
 Dat is des Christens wet!
 Dat is des Christens wet!

Gevaren zijn te duchten
 In elken levensstaat,
 Komt mij de krijgsdienst binden,
 Hij zal mij moedig vinden —
 'k Ben Christen en soldaat!
 'k Ben Christen en soldaat!

Word ik een braaf soldaatje
 Dat trouw zijn Koning dient,
 Dan win ik elks behagen,
 'k Mag dan 's Lands wapens dragen,
 'k Heb God en mensch tot vriend!
 'k Heb God en mensch tot vriend!

B. 3.

No. 41.

Mijn Land.

Muziek van Joh. H. Löser.

Mijn Hollandsch hart, het mint de
 vlakke weide,
 Mijn Hollandsch hart, het mint de
 wijde zee,
 Mijn Hollandsch hart mint duinen,
 dalen, heide
 En 't drok gewoel aan Holland's
 bonte reê.

Mijn Holland, 'k min uw fiere konings-
 eiken,
 Wier ruwe tronk zich hult in groen
 fluweel,
 Wier trotsche kruinen tot de wolken
 reiken,
 Wier loover zucht bij 't lied van
 filomeel. *)

'k Min 't bleeke blauw van Uwen Noord-
 schen hemel —
 Waarlangs een drift van blanke wol-
 ken vaart —
 'k Min Uwer steden woelig volks-gewemel,
 Gij, Holland, zijt mij 't heerlijkst land
 der aard'!

*) Filomeel is een benaming voor den nachtegaal.

Ik min U bij Uw vreugde en in Uw
 lijden,
 Ik min U wen Uw glorie mij verrukt;
 Ik min U bij Uw worst'len, kampen,
 strijden,
 Ik min U nog vertreden en verdrukt.

Ik min U meer nog in Uw kloek her-
 rijzen,
 Uw vrijheidsleus en Uwer burg'ren
 deugd,
 Mijn Land, mijn volk, o laat mijn lied
 U prijzen!
 Om U zwelt mij de borst van zan-
 gervreugd.

Mijn Land, mijn Land, mijn jonge
 Koninginne,
 Aan U mijn trouw, mijn arbeid en
 mijn lied,
 Voor U mijn bede, aan U mijns harten
 minne
 Zoo lang mij 't bloed door pols en
 aad'ren vliet!
 B. S.

IV.

Vereenigingsliederen.

No. 42.

Kom, Schepper, Heil'ge Geest.

Koraalzang.

Muziek van P. M. Winnubst.

Kom, Schepper, Heil'ge Geest, o kom !

De wereld wentelt om en om

In strijd en storm, in nijd en nood,

En wentelt, wentelt tot den dood.

De levenskracht wordt levenslast,

Wordt drift in razernij verbrast,

De wereld-wijsheid lacht in spot

Met *recht* en *waarheid*, *eere* en *God*.

Weg is der wereld levende as,

Die eens het Kruis van Christus was,

Die alles drijft en alles trekt,

't Verleden houdt, het morgen wekt.

De chaos dreigt, de chaos komt,

De volken staan van schrik verstomd,

Der scharen woelende oceaen

Roept d' afgrond zelv' als redding aan.

Kom, Heil'ge Geest, zend in den nacht
 Uw alles ordenende kracht,
 Uw wijsheid die den waan verjaagt,
 Uw liefde die de wereld draagt.

Der armen Vader, Heil'ge Geest,
 Kom tot de schaar van God verweesd,
 Die, in de woestenij verspreid,
 Half vloekende om een Vader schreit.

Geef ons den vrede vast en hecht,
 Het oude, kloeke, vrome recht.
 Voer alles tot den Christus weêr,
 Daal, Schepper, Heil'ge Geest, daal
 neêr.

Dr. SCHAEPMAN.

No. 43.

Bondslied

VAN

Dr. H. J. A. M. SCHAEPMAN,

Geestelijk Advr. van den Bond van Katholieke Werk-
 lieden-Vereenigingen in het Aartsbisdom Utrecht.

Muziek van P. M. Winnubst.

Broeders, op uw post !
 Nieuwe tijden komen,
 Boven alle droomen
 Schrikbaar uitgedost ;

Alle stutsels wijken,
 Muur en wal vergaan.
 Over dam en dijken
 Dondert de Oceaen.

Broeders, heft het Kruis,
 In den strijd der eeuwen
 Is 't de vaan der leeuwen
 Uit oud Isr'els-Huis;
 Laat haar purpren banen
 Waaïen aan uw spits
 En den weg U banen
 Als des Heeren gids. —

Heer, in Uwen naam
 Staan wij op Uw wallen,
 Dat Uw oog, bij 't vallen,
 Nooit zich onzer schaam';
 Vallen wij bij 't strijden
 Onder 's doodes last,
 Heer, aan Uw belijden
 Houden we eeuwig vast!

In Uw naam, o Heer!
 Komt der *waarheid* zege,
Vrijheid allerwege
 Met het *recht* en de *eer*;
 Kleinen beide en grooten

Voert Gij weder saâm,
 Door de macht omsloten
 Van Uw Koningsnaam.

Kome dan de strijd !
 God der eeuwigheden,
 De Uwen hier beneden,
 Koning van den tijd,
 Worstlende of begraven
 Onder schande en hoon
 Zullen wij handhaven
 Uwe Koningskroon !

Reeds verrijst de dag !
 Zie de worstling nadert,
 Die de schaar vergadert
 Tegen 's Heeren vlag ;
 Hoog het Kruis geheven,
 Broeders, op uw post !
 Daar, zoo lang we leven,
 Nimmer afgelost !

Mu

Vo

De

Be

Vo

Èr

H

In

 of
 zin
 La

*) Daar waar meer bijzonder b.v. de H. Bonifacius of Lambertus als Apostel gevierd wordt, kan men zingen: Door Bonefaas hier enz., of: door St. Lambert hier enz.

Gods leering brengt ons zonder feil
 Genadeschatten boven peil;
 Haar bieden wij de gaven veil } *bis.*
 Van 't harte trouw en fier.

Der Koninginne rijksgezag
 Straalt ons van hooger licht,
 Wat morrend oproer dag aan dag
 In land en stad al momp'len mag;
 Met schuldige eerbied en ontzag } *bis.*
 Het oog tot haar gericht!

Een juichtoon voor ons Nederland
 Een beê voor Neerland's lot:
 „Zij steeds ons dierbaar Vaderland
 Omstrengeld door dien liefdeband,
 Die 't volk van elken rang en stand } *bis.*
 Hier leven doet voor God!”

Voor God en Kerk, Vorstin en Land
 Verheffen we onze Vaan,
 De heilbanier met forsche hand
 Door Willibrord hier ingeplant
 Bewaren we als een heilig pand; — } *bis.*
 Wat vallen moog', wij staan!

L. J. C. E., pr.

No. 45.

Lied van den Gezellen-Vader
Adolf Kölping R. K. Pr.

(Gez. der St. Jos. Gez.-Verein.)
 No. 23 oude Bundel.

Broeders op en reikt de hand
 Trouw den broeder toe;
 Vlecht den zachten liefdeband
 Hart'lijk, wel te moe,
 Broeders, komt, bezeeg'len wij } *bis.*
 Onze liefde op 't feestgetij!

Wie tot onzen kring behoort
 Is een eerzaam man,
 Maar wie liefde en vrede stoort,
 Gaat ons niet meer an.
 Eendracht, ons van veel waardij, } *bis.*
 Blijf ons met Uw invloed bij!

Elk gezel die d' arbeid mint
 Eert zijn stand daardoor;
 't Werk houdt ieder goed gezind,
 Lof verwerft m' er voor.
 Maar alleen met blij gemoed } *bis.*
 Gaat het eerzaam handwerk goed.

Hier in deez' Vereeniging
 Ademt 't hart zoo vrij;

't Is hier een familiekring,
 Broeders toch zijn wij,
 Houw en trouw te zaam verknocht } *bis.*
 Op des levens pelgrimstocht.

Broeders met blijmoedigheid
 Steeds op God vertrouwd!
 Kracht en gunst wordt hem bereid,
 Die op God slechts bouwt.
 Mocht de wereld zelfs vergaan — } *bis.*
 Hij zal ons ter zijde staan.

't Vroom gevoel spreidt deugd ten toon;
 Liefde wijdt deez' Bond;
 Dat dan de eendracht hier steeds woon',
 Trouw op hart en mond!
 't Eerzaam handwerk eert den man; } *bis.*
 Eeren wij het handwerk dan.

No. 46.

Bonds marsch.

(CANTATE.)

Muziek van P. M. Winnubst.

ISTE GEDEELTE (UITRUKKEN.)

a. Vooruit, vooruit!

Vooruit op het pad van het leven,
 Vooruit, Neêrlands werkman, vooruit!
 Vooruit zij het doel van uw streven,
 Vooruit, vooruit!

b. Houdt, mannen, den standaard hoog,
 Ontplooit de gewijde banieren,
 Laat hoog in de luchten ze zwieren,
 Ontplooit ze voor aller oog.

a. Vooruit, vooruit!
 Vooruit nu met rustige schreden,
 Vooruit, Neêrlands werkman, vooruit!
 Met moed uw beginsels beleden,
 Vooruit, vooruit!

b. „Voor God en het heilig Recht”
 Zij fier op uw vanen geschreven,
 En draag, op den tocht door het
 [leven,
 't Kruis op uw rusting gehecht.

a. Vooruit, vooruit!
 Marschvaardig aaneen u gesloten,
 Vooruit, Neêrlands werkman, vooruit!
 En lustig een deuntje gefloten
 Op marsch! Vooruit!

Op Marsch.

(2DE GEDEELTE.)

Wat wordt ons d' arbeid grootsch en
 [schoon

Zien wij de werken aan,
 Die als der menschheid gloriekroon
 Door de eeuwen voortbestaan.

Hoe nietig schijnt ons d' oorlogsroem,
 Gekocht op 't stedenpuin,
 Al wordt de naam der heldenbloem
 Gebeiteld in 't arduin.

De lof van menig krijgsgevecht
 Leeft slechts in sage of lied,
 Wijl 't werk van menig slaaf of knecht
 Vrucht aan den nazaat biedt.

Komt zingen wij des arbeids lof
 Bij 't lustig voorwaarts gaan,
 Want alles, alles biedt ons stof,
 Waar wij den blik ook slaan.

Zien wij naar weide of akkerland,
 Met zooveel zorg besteld,
 Een „*vivat*” voor den boerenstand
 Rolt daavrend over 't veld.

En drukken we onder 't voorwaarts gaan
 Een bodem hecht en vast,
 't Is 't werk door d' Ingenieur gedaan
 En door den poldergast.

En ijlt ons stoomkaros of *wiel*
 In snelle vaart voorbij,
 De werkman in den groven kiel
 Hij was de maker, hij !

Het zeekasteel dat snuift en damp't —
 Fier op zijn kost'bre vracht —
 Met ongeduld de golven stamp't,
 't Is vrucht van arbeidskracht.

En zie die torens hoog en slank,
 Der steden sier en kroon,
 En hoor der klokken blijden klank —
 Dan roemt gij d' arbeid schoon.

De werkman bouwt zijn God een Huis,
 Zijn Vorst een Koningshal,
 Hij keert de zee door dijk en sluis,
 En leidt den stroom door 't dal.

Hij volgt het scheppend kunstgenie
 Op de onbetreden baan,
 Het stoutst ontwerp der fantasie
 Daar geeft hij vormen aan!

En wat de fijnste geesten streelt,
 En wat den smaak bekoort,
 Door arbeid is het aangeteeld,
 De nijv're bracht het voort.

Aan 't wapen van den edelman,
 Aan 't goud der Koningskroon,
 Aan 't tuig van 't vorstlijk viergespan,
 Aan 't purper wonderschoon;

No. 47.

Lied van de afdeeling Rotterdam

v. d. Nederl. Roomsche-Katholieke Volksbond.
 't Neêrlandsch heldenbloed in d'ad'ren,
 't Roomsche geloof in hart en geest,
 Kind'ren, uit het volk geboren,
 Onbedorven, onbevreesd,
 Heengeschaard om Christus standerd,
 Sluiten op deez' heiligen stond,
 Hand in hand, voor 's Heeren aanschijn,
 D' onverbreekb'ren broederbond.

Fier verheffen w' onze leuze;
 Trouw aan God tot in den dood,
 Trouw aan Kerk en Land en Koning,
 Vergenoegd met 't daaglijksch brood,
 Weltevree met 't juk des arbeids,
 Door God zelf ons voorbereid,
 Mogen and'ren morren, klagen,
 Door een valschen schijn misleid.

Mogen duizenden zich scharen
 Om des oproers roode vaan,
 Pogen zij aan troon en altaar,
 Schennend hunne hand te slaan;
 Onversaagde Nederlanders,
 Wat er wijken moge of vall',
 Wij, wij staan voor God en Koning,
 Tot den laatsten adem pal.

Allen, wien het Neêrlandsch harte
 Nog voor recht en eere slaat,
 Schaart u onder onzen standerd,
 Zingt met ons in d' eigen maat.
 Hoe de boosheid zege brulle,
 Hoe ze op onzen Volksbond smaal',
 Aan ons Christen Nederlanders,
 Geeft straks d' eendracht zegepraal.

WILLIBRORDUS, onze Apostel,
 Die op Neêrlands dierb'ren grond
 Christus Kruis omhoog deed rijzen,
 Zegen Neêrlands Volksverbond ;
 Geef, dat allen, op Uw schreden,
 Achter Christus' heilig Kruis,
 Langs den weg van Gods geboden,
 Ingaan 't eeuwig Vaderhuis.

M., pr.

No. 48.

Spoorwegmarsch.

Lied van de Vereeniging „Recht en Plicht”.

Muziek van P. M. Winnubst.

De baan is vrij, welaan wij snellen
 De ruimten in met blijden moed,
 Geen angst mag ons het hart ontstellen
 Al vliegt de trein met bliksem-spoed !

Refrein.

Voorzichtigheid blijft steeds geraân,
 Zie toe, kameraad!
 Een klein verzuim is licht begaan,
 Zie toe, kameraad!
 Opdat gij straks niet voor gevaren staat.
 Zie toe, kameraad! Zie toe, kameraad!
 Al brandt de zon met felle stralen,
 Het stoken moet toch trouw verricht,
 Geen ander mag ons achterhalen:
 Vooruit, vooruit! roept onze plicht.

Refrein.

Voorzichtigheid blijft enz.
 Al daalt de stilt' op stad en akker,
 En hult er elk in zoete rust,
 Hij, die den trein bestuurt, is wakker
 En zich zijn hooge taak bewust.

Refrein.

Voorzicht'igheid blijft enz.
 Zij die de stoomkarossen menen,
 Hun hand is vast, hun oog is goed,
 Zij moeten zich aan 't duister wenen
 Nog zwarter door der vuren gloed.

Refrein.

Voorzichtigheid blijft enz.

Zoo rollen wij door 't leven henen!

Elke afstand wordt door ons betwist,
Eens zijn w' aan 't laatste „halt” ver-
schenen,

Dan stopt voor goed de machinist.

Refrein.

Voorzichtigheid blijft enz.

O gaan wij 't station dan binnen,

Waar rust den moeden werkman beidt

En waar voor zijn verrukte zinnen

't Ondoofbaar licht zijn glansen spreidt.

Refrein.

Voorzichtigheid blijft enz.

Zie, die bij *plicht* naar *rechten* dingen,

Zij vinden plaats in onzen trein;

Daar klinkt 't signaal! 't is uit met zingen,

„Stap in, stap in!” is nu 't refrein.

B. S.

No. 49.

Standaardlied voor 't Kruisverbond.

WIJZE: Amis, la matinée est belle.
No. 20. Bundel van H. Bartholomeus.

Op mannen, broeders, heft den standerd,

Waarop het Kruis van Christus prijkt,

Dat Kruis, waar eeuwig onveranderd
De macht der zonde 't vaan voor
[strijkt.

Verheft het Kruis van onzen Heer,
Staat op, staan we op!

En werpen wij den vijand neer,
Staat op, staan we op!

Herstellen wij de menschheid weêr in
eer!

Staat op, staan we op! Staat op, staan
[we op!

„God wil het” zij ons aller leuze,
Wij trekken bij die leus ten strijd ;
Het Kruisverbond is vrije keuze
Waar aan de vrije man zich wijdt.
Verheft *enz.*

Op mannen, broeders, scherpt het wapen
Waarmeê God U heeft toegerust,
Niet langer mag de Christen slapen,
Staat op en weest uw kracht bewust.
Verheft *enz.*

De kloeke wil, den mensch gegeven,
Is 't heilig wapen in zijn hand,
Bij velen is 't in rust gebleven,
De vijand heeft hem overmand.
Verheft *enz.*

D

n

D

•

Vaandellied van het Kruisverbond.

WIJZE: Wij leven vrij.

Gegroet, gij fiere Kruisbanier,
Symbool van onzen strijd,
U groeten thans de broeders blij,
U achten, U beminnen wij,
Gegroet gij fiere Kruisbanier!
Gij leidt ons op ten strijd!

De zegen, dien het priesterwoord
 U meegaf in den kamp,
 Hij stempel' U tot zegevaan,
 Hij breng' U de victorie aan.
 Gegroet gij fiere Kruisbanier!
 Met U verwinnen wij.

Zoo blijf ons leiden in den strijd
 Voor 't doel van onzen Bond.
 Gij Engel, die den draak verplet,
 Bewaar de Kruisvaan onbesmet.
 Gegroet, gij onze Kruisbanier,
 Voer ons ter zegepraal.

Gegroet, gij fiere vaan van 't Kruis,
 Dat ons victorie brengt,
 Wij scharen ons om U, Banier,
 Wij strijden, wij verwinnen hier.
 Gegroet, gij fiere Kruisbanier,
 Wij zweren U hier trouw.

Wij blijven trouw, U Kruisbanier,
 Ons teeken in den strijd;
 Waai onverlet veel jaren hier,
 Dat matigheid hier zegevier,
 Dat onze Bond gevestigd blijv'
 Tot heil van 't gansche volk.

No. 51.

De Kruisbanier.

WIJZE: Wien Néerlandsch bloed.

Er wappert in ons Vaderland
 Een vaandel wonderschoon,
 Door velen nog uit ied'ren stand
 Begroet met spot en hoon.
 Doch hoe dan ook gehoond, veracht,
 Toch blijft zij immer fier
 En neemt zij toe in aanzien, macht,
 Die blauwe Kruisbanier. (bis.)

Zij vergezelt ons in den strijd
 Voor vrijheid en geluk.
 En wie haar volgt, wordt eens bevrijd
 Van 's vijands slavenjuk.
 Zij maakt, als voor het oorlogsveld,
 Haar strijders kloek en fier,
 Zij vormt den zwakke tot een held,
 Die blauwe Kruisbanier. (bis.)

Zij blijve daarom onze kracht
 En gids, die blauwe Vaan,
 En of dan ook de wereld lacht,
 Wij zullen voorwaarts gaan.
 Zij wappert eenmaal glorievol,
 Verwinnend en met zwier,
 Op 't graf van koning Alcohol,
 Die blauwe Kruisbanier. (bis.)

Verhaast, o volk van Nederland!
 Dien lang gewenschten stond,
 En sluit, van welken rang of stand,
 U aan bij 't *Kruisverbond*,
 O, zijt ge nog der Vad'ren waard,
 Heldhaftig, vroom en fier,
 U dan ook als één man geschaard,
 Om onze Kruisbanier! (*bis.*)

SILVIO.

 No. 52.

**Lied voor de voorstanders van het
 Christelijk Onderwijs
 tot behoud van Kerk en Staat.**

Bizonder opgedragen aan de leden van de Ver-
 eeniging tot Bevordering van Katholiek
 Onderwijs door

Mevr. BONGARTZ—SMEETS.

Muziek van P. M. Winnubst.

Neen niet rusten, neen niet rusten
 Vóór U d' overwinning daagt,
 Christ'nen, strijdt als zelfbewusten,
 Tot de Staat weer 't Godsmerk draagt.
 Duldt niet langer, duldt niet langer
 God reeds in de school gesmaad,
 Ziet, de zondvloed dreigt al banger
 't Krakend wrak: „Neutralen Staat”.

't Krakend wrak, ziet 't draaiend zinken
 Meêgesleept door 't heidendom,
 Laat de noodsignalen klinken,
 Christenvolk, ontwaak alom!
 Red de kind'ren, red de kind'ren,
 Neêrland's hope, Neêrland's kroon,
 Wil den ondergang verhind'ren
 Van een Christenvolk zoo schoon!

Laat de jeugd Hem weêr behooren
 Die de kind'ren heeft bemind;
 Ziet, het menschdom loopt verloren
 Zoo 't zijn Heiland niet hervindt.
 Voer de kinders Hem weêr tegen
 Die de *Weg* is en het *Licht*,
 Stel aan 't opzet opzet tegen,
 Daar in 't kind de toekomst ligt.

Volk van Neêrland, geef uw kleinen
 Vroeg des Heeren Kruis in hand,
 't Kruis is 't wapen voor de reinen,
 Koninklijk genadepand.
 Laat ons opstaan om te strijden
 Voor wat heilig is en goed,
 Zijn wij helden in 't belijden,
 Mart'laars daar waar 't wezen moet.

Isr'els dochters — t' eeuw'ge schande —
 Wierpen Baäl haar siersels toe.

Deze onzalige offerande
 Werd haar volk ter geeseloë;
 Legt uw tooisels, Christen vrouwen,
 Als eens Is'rels docht'ren af,
 Maar om 't Godsrijk op te bouwen
 Van den Heer, die 't al u gaf.

Maar om 't Christendom te tooien
 Met uw offers blij gebracht,
 Maar om 't heilig vaan t' ontplooiën
 Van het Lam, voor ons geslacht.
 Maar om Bääls troon te sloopen —
 Die men bouwt naast Christus' Kruis —
 Maar om voor Uw God te koopen
 Heerschappij in Staat en huis !

No. 53

Groet aan Rome.

Zouaven-Lied.

Muziek van L. Bongartz.

Gegroet, o Steden-Koninginne,
 O stad der Pausen, wees gegroet;
 Ons gloeit het hart, voor U, Vorstinne,
 Voor U te sterven,
 Voor U te sterven is ons zoet;
 Want voor U sterven is verwinnen,
 En juichend bieden wij ons bloed :
 Praal Gij, die wij zoo teer beminnen, }
 Slechts in der vrijheid hoogsten } *bis.*
 gloed !

Zoo hebben wij U toegezongen
 Toen, Rome, g' aan ons oog verscheent,
 't Was een gejuich uit forsche longen;
 Van liefde en geestdrift,
 Van liefde en geestdrift is geweend ;
 Om Uwe glorie is gestreden,
 Uw bodem dronk het Nee-landsch
 bloed,
 Die stierven wijdden U hun beden, }
 Hun laatste bede en laatsten } *bis.*
 groet !

Daar is een droeve dag gekomen
 Toen 't onrecht heeft gezegepraald,
 Toen van Uw fortten, heilig Romen,
 Der Pausen vlag wierd,
 Der Pausen vlag wierd neergehaald ;
 Wij hadden voor U willen sterven
 En boden juichend U ons bloed,
 Dat heil wij mochten 't niet beërven, }
 Wij snikten U een afscheids- } *bis.*
 groet.

Nu wuiven w' U van verre tegen,
 O stad der Pausen, onzen groet ;
 Tot hooger roem zijt gij gestegen
 Door 't offer van der,
 Door 't offer van der volken bloed.
 Geen Koningshand zal U bevrijden

Van 't onrecht dat Uw troon beklom,
Straks zullen U de naties wijden } *bis.*
Tot: aller Roomschen eigendom! }

B. S.

No. 54.

Vaandel-Hymne.

Unison.

Muziek van J. A. S. van Schaik,
Secretaris van het Aartsbisdom.

Des Konings Kruisbanier treedt voor,
Gij, volkeren, verrijst!
Het Woord klinkt heel de wereld door,
Dat u de waarheid wijst;
Vereenigt om des Kruises vaan
Uw krachten en uw leed,
Des Heeren Engel voert u aan, } *bis.*
Al is de strijd zóó heet.

Een beter nog dan Michaël,
Die Lucifer verslaat,
Verjaagt het duister van de hel
Voor Godes dageraad.
En Leo, leeuw van 't oud geslacht,
Van Judaas echte zaad,
Hoe vonkelt door der stormen
[nacht } bis.
Uw Koningswoord, uw daad.

Wij volgen onzes Heeren vaan
 Door stormen en door nood,
 Des Heeren licht zal met ons gaan,
 Zij 't duister, bloed'ig rood,
 Wij strijden heel den heeten dag,
 Rechtvaardig, vroom en vrij,
 En treft ons eens de laatste slag, { *bis.*
 Dan, blijde sterven wij !

Gezegend zij de Heere God,
 Die dus ons sterven deê,
 Ons ophiet boven 't wisslend lot
 Der woeste wereldzee ;
 Die ons de vorstlijke eere gaf,
 Zijn hoogst genadepand :
 Te dalen in een eerlijk graf, { *bis.*
 Den vaandel-eed gestand.

No. 55.

Het Gilde-vaan.

Naar de muziek van no. 4 H. Bartholomeus,
 La Croix du Saint-Père, voor dezen
 tekst gearrangeerd door P. M. Winnubst.

Wel zijt gij waardig hooge eer
 Gij vaan, waar wij om henen staan;
 Niet aan uw purper, goud of zij *)

*) Ideeën getrokken uit het Vaandellied van
 Dr. H. J. A. M. Schaepman.

Ontleent ge uw hulde en uw waardij ;
Uw frissche kleuren zeggen meer,
Zij spreken van een nieuwen tijd ;
Lag 't Gildevaan verscheurd, ontwijjd,
Lag 't Gildevaan verscheurd, ontwijjd,
Een nieuw geslacht ontplooit weêr 't oude
[vaan !
Een nieuw geslacht ontplooit weêr 't oude
[vaan !

Het oude vaan in jongen glans,
Want neen, een vaan veroudert niet,
Al is 't doorboord, verscheurd, vergaan*),
't Geeft nog dezelfde strijdleuze aan.
Weer spreekt de Gildevaan ons thans
Van wakk're legers, saamgesteld
Tot een lofwaardig, vroom geweld,
Tot een lofwaardig, vroom geweld,
Trotseerend al wat God geen hulde biedt.
Trotseerend al wat God geen hulde biedt.

Weer spreekt de Gildevaan ons thans
Van jonge, nieuwe levenskracht —
Boog voor 't moderne heidendom
De werkmansstand zich stil en stom,
Het Kruis verscheen weer aan den trans,

*) Ideeën getrokken uit het Vaandellied van Dr. H. J. A. M. Schaepman.

En met het Kruis des Kruises God —
De drager van der volken lot —

De drager van der volken lot —
Die werklui deel gaf aan Zijn Konings-
[macht.

Die werklui deel gaf aan Zijn Konings-
[macht.

Sta op, verdrukte werkmansschaar,
Door Mammon's wetten overheerd,
Alreeds tot oproer voortgezweept,
Alreeds naar kerkers heengesleept,
Gij, werkman, slaaf en martelaar!
Sta op, neem plaats naast de oude
[vaan,

Een kracht zal door de wereld gaan,
Een kracht zal door de wereld gaan,
Want Hij, de Christus, leeft en triom-
[feert!

Want Hij, de Christus, leeft en triom-
[feert!

En met den Christus zijt gij zoon
En broeder in 't staatshuisgezin.
Bood men in zinneloozen waan
Plutocratie den sceppter aan,
En heerscht die afgod, God ten hoon,
Gij, werkman, wreek dien hoon, dien
[smaad,

Bekamp der goddeloozen raad,
 Bekamp der goddeloozen raad,
 Neem weêr uw plaats naast Christus'
 [standaard in,
 Neem weêr uw plaats naast Christus'
 [standaard in.
 B. S.

No. 56.

Vaandel-Cantate.

Vierstemmig Mannenkoor met Solo's, Quartetten en Pianobegeleiding.

Gecomponeerd door P. Winnubst,
Muziek-Directeur te Amsterdam.

Koor, vóór de onthulling van een Vaan.)*

Nog verhuld, voor het oog verhuld,
staat het Vaan.

Nog verhuuld voor het oog staat het Vaan,
Het hulsel vall', het hulsel vall',

Opdat de Gildenstoet

Het heilig Vaan begroet.

Begroet met blij geschal ! †)

Het hulsel vall'!

Hoera, het Vaan!

*) Zoo de uitvoering geen onthulling betreft, late men dit koor achterwege.

†) Hier make hij die achter het Vaandel staat, het voorhangsel los.

Koor.

Een groet, een groet, een eerbiedsgroet
Aan U, ons heerlijk Vaan,
De jongherboren Gildenstoet
Blijkt vreugdevol U aan,
Hoe kort nog slechts geleden
Ging elk zijn eigen baan;
In korps nu aangetreden
Staan w' om ons Gilde-Vaan! } *bis.*

Solo.

Heil ! broeders, heil ! Dit Vaan zal ons
van tijden spreken,
Toen 't handwerk was geëerd. Heil !
broeders, 'k zie de zon —
Een zon van schooner dag — door don-
k're wolken breken,
Begroeten wij het licht, dat 't duister
overheert ! (bis.)

Heil! broeders, heil! Dit Vaan zal ons
van tijden spreken
Die weêr geloof en kunst en arbeid saam
zien gaan,
Zij vind' ons dan vereend om dit ons
zegeteeken;
Heil! broeders! heil! een dag, een
nieuwe dag breekt aan! (bis)

Quartet.

Wat profecij begroet dit vaan,
 Wij luist'ren met ontzag,
 Een dag, een nieuwe dag breekt aan,
 Kom, heerlijke arbeidsdag!
 Kom heerschen over 't breede veld
 Dat arbeids wereld heet,
 Heil ons! ons is de dag voorspeld
 Die roem brengt over 't zweet!

Koor van allerlei vakken.

Hoe fier zijn wij op 't werkmanskleed
 Dat ons de schoud'ren dekt,
 Hoe kostbaar is ons 't paarlend zweet
 Dat langs de slapen lekt.
 Hoe danken wij der schepping Heer
 Die ons tot werken riep.
 Ons deelen deed in d' arbeids-eer
 Van 't bouwwerk, dat Hij schiep.

Koor van landbouwers en grondwerkers.

Al neemt ons werk geen hooge vlucht,
 Hoog is het van waardij,
 Den bodem dwingen wij tot vrucht,
 De waatren leiden wij!

Koor uit de bouwvakken.

Wat zien wij fier op 't bouwwerk neer —
 Dat kloek naar boven rijst

Als monument van arbeids eer,
Wen 't werk den maker prijst. —

Koor uit de vuurwerkers.

Als 't vuur zijn gouden vonken spat,
De moker lustig zwiert,
Dan gaan wij op den arbeid prat
Die steeds triomfen viert.

Koor van fabrieks werklieden.

Uit ruwe grondstof maken wij
't Gewaad dat ieder kleedt,
Veel nuttigs en veel schoons daarbij
Kreeg waarde door ons zweet.

Quartet.

Een dag, een nieuwe dag breekt aan,
Zie, rond de Gilde-Vlag
De werkmansstand verbonden staan,
Heil U! o nieuwe dag!
Wie kent er schooner zegelied
In kloeker maat gesteld,
Dan ons de zang der vend'len biedt,
Die schalt langs 't arbeidsveld?

Solo.

Sint Michaël hief het vaan, Gods strijd'.
ren tot een teeken,

Ook 't handwerk, vrijgemaakt door
 Christus en Zijn Kerk,
 Het zou der eeuwen hoon op grootsche
 wijze wreken,
 Het schreef op vend'lenkeur de glorie
 van het werk. (bis)

Die vendeltrits zoo schoon zou vóór
 den tijd verbleeken,
 Door broedertwist ging glans en roem
 en welvaart heen,
 Hier plantten wij opnieuw van d' arbeid
 't zegeteeken
 En zullen daarom staan, *volhardend*,
 trouw en één! (bis.)

Slotkoor.

Nog één groet, een groet aan ons schit-
 terend Vaan,
 De glorie van 't Gilde, zijn vreugd,
 Het wapper' ons voor op de moei-
 lijke baan
 Van arbeid, van eer en van deugd.
 Wij groeten U, Vaandel, tot heil ons
 gewijd,
 Symbool van onze eenheid en kracht ;

Ga voor, en wij trekken met fierheid
 ten strijd
 En *eendracht* zij voert ons tot macht!
 B. S.

No. 57.

De Strijdkreet.

Muziek van P. M. Winnubst.

„Voor God en Davids Zone!”
 Hoog golft met trotschen zwier
 Die keuze en die leuze
 Van onze strijdbanier.

„Voor God en Davids Zone!”
 Hoe schalt het door de lucht,
 Hoe jubelen die noten
 In hunne hooge vlucht!

Hoe zweeft op zefier-wieken
 De klank dier tonen voort,
 Hoe worden zij gedragen
 Op 't bulderend storm akkoord.

Wat doen zij strijders dagen
 In vollen wapendos,
 Hoe vormen zij de scharen
 Tot breeden legertros.

„Voor God en Davids Zone!”
 Hoe stormt het door de sfeer,

De geestdrift, niet te toomen,
Kent dra geen grenzen meer.

Weer naadren nieuwe drommen
Met altijd hooger moed,
De Christus en Zijn eere
Zet hun de borst in gloed.

„Voor God en Davids Zone!”
Die kreet behaagt zoo wèl;
Voor God en Davids Zone
Is 't kampen vreugdespel.

Voor God en Davids Zone
Gaan juichend wij ten strijd,
Aan God en Davids Zone
Is onze kracht gewijd.

Voor God en Davids Zone
Is ons geen kamp te zwaar,
Wij eischen geen belooning,
Wij duchten geen gevaar.

Voor God en Davids Zone
Te sterven is ons zoet,
Dan wordt en keuze en leuze
Bezegeld in ons bloed!

B. S.

No. 58.

De Kruisbanier.

Muziek van Rich. Hol.
Op: 56. (Vlaanderland.)

Aan IJ- en Amstel-stroomen

Daar plantten we onze vaan,
Daar ziet men Neerland's vromen
Voor God in 't harnas staan.

Aan IJ- en Amstel-boorden

Verheft met trotschen zwier
De zoon van 't vrije Noorden:
De Kruisbanier, de Kruisbanier! (*bis.*)

Onze arm, gestaald door 't werken,

Wordt niet licht moê van strijd,
Wij hebben aan Gods eere

Onze eer en kracht gewijd;

Wij zonen van het Noorden

Ontplooiden blijde en fier

Op Leo-Petrus' woorden

De Kruisbanier, de Kruisbanier! (*bis.*)

De Kruis-Held kwam beschamen

Der dwazen wereldzin,

Hij schonk den arbeid waarde

Als 't eerlijkst broodgewin;

Wat leus wij dan ook hoorden,

Wij hieven trotsch en fier

Aan IJ- en Amstelboorden:

De Kruisbanier, de Kruisbanier! (*bis.*)

Den arbeid gaan wij brengen
 Tot *eere* en ook tot *recht*,
 God zelf heeft aan ons pogen
 Zijn zegel reeds gehecht,
 In Neerland's bloeiendste oorden,
 In steden grootsch en fier
 Ontrolt de zoon van 't Noorden :
 De Kruisbanier, de Kruisbanier ! (*bis.*)

Wij zullen hen beschamen
 Die leven voor 't genot,
 Wij zullen hen verwinnen
 Die strijden zonder God,
 Van grens tot oeverboorden
 Beurt reeds met eed'len zwier
 De zoon van 't kloeke Noorden :
 De Kruisbanier, de Kruisbanier ! (*bis.*)

.
 En vallen we onder 't strijden
 Eer de victorie lacht,
 Wat nood, wij gaan dáár binnen
 Waar hooger glorie wacht.
 Wat nood, zoo wij bezwijken,
 In 't sterven kloek en fier,
 Ook 't graf blijft zij bestrijken :
 De Kruisbanier, de Kruisbanier ! (*bis.*)

No. 59.

Heil den Arbeid!

Muziek van Leop. Bongartz, eenstemmig.

Koor.

Heil ! den arbeid, hem zij eere,
 Heil ! den arbeid, klink' ons lied.
 Laat ons 't lied des arbeids zingen,
 't Stijge uit alle werkmanskringen :
 „Arbeid, weldaad van den Heere,
 Wel hem die uw vrucht geniet !" (bis.)

Arbeid, bron van milden zegen,
 Arbeid, eerkroon voor den mensch,
 Zonder U geen menschenwaarde,
 Zonder U geen vreugd' op aarde,
 Blinke Uw adel ieder tegen,
 Dat is onzer ziele wensch. (bis.)

Bas Solo.

Gij, o Christus, onze Heere,
 Hebt den arbeid niet versmaad,
 Maar U met zijn brood verzaad,
 Des zij U de hoogste eere.

Koor.

God der glorie, Davids Zoon,
 D'arbeid beurdet Gij ten troon
 Toen Gij 't handwerk kwaamt hanteeren,
 Arbeidsstraf werd arbeidskroon. (bis.)

Toch zou de arbeid, zoo in eere
 Door het Christendom gebracht,
 Thans door hen, die verre dwalen
 Van der Christ'nen idealen,
 Van der Christ'nen heil'ge leere, } *bis.*
 Weer gesmaad zijn en veracht.

Daarom hieven wij den standerd
 Die van Christus' glorie straalt, —
 Standerd, die van Hem komt spreken,
 Die des arbeids smaad kwam wreken —
 Wij belijden: „Wat verandert, } *bis.*
 Christus is 't, die zegepraalt !”

Solo.

Christus, zoo wij U belijden
 Bij der wereld hoon en spot,
 Toon U dan des werkmans God,
 Wees de kracht van hen die strijden.

Koor.

Zie dan neder op den nood,
 Geef den werkman 't arbeidsbrood,
 Wil hem uit zijn druk bevrijden, } *bis.*
 Maak Uw naam door 't volk weer
 groot !

B. S.

No. 60.

Voor Zondagsrust, Hoezee!

Te zingen op de bekende zangwijze:

»Al is ons Prinsje nog zoo klein, Hoezee!

»Alevel zal hij stadhouder zijn, Hoezee!»

Die vlijtig werkt zes dagen lang, Hoezee!
 Hij zing' met ons den Zondagszang,
 Hoezee!

Maar hij die daaglijks Zondag houdt
 Hem laat ons streven koel en koud.

O wee, o wee, o wee! (bis)

Is 't vroeger dan niet goed gegaan,
 Hoezee!

Waarom verliet men dan die baan, o hé!
 Werd toen geen werk genoeg verricht
 Al hield men aan den Zondagsplicht?
 Wie, wie zegt daarop „nee!”¹⁾ (bis)

't Was Zondag in de stad, op 't land,
 Hoezee!

Voor burger en voor werkmansstand,
 Hoezee!

De Landheer kwam op 't fier genet²⁾
 En overzag de Zondagspret.

En ieder riep: „Hoezee!” (tis)

1) Om wille van het refrein zal men deze taalafwijking wel willen verontschuldigen. B. S.

2) Genet was oudtijds de benaming voor een fraai gezadeld heerenpaard.

No. 61.

Een lied gezongen, werkgezellen.

Muziek van Leo van Hoof.

Gedicht van A. V. Baltynek.

Een lied gezongen, werkgezellen,
 Een lied dat maakt den arbeid licht
 Voor hen die tot hun dagtaak snellen
 Naar Godes wet, voor eer en plicht !
 Is elken sterveling op aarde
 Het daaglijksch werken een gebod,
 Het paarlend zweet krijgt meerder waarde
 Door 't edel doel in 't oog van God.
 Het paarlend zweet krijgt meerder waarde
 Door 't edel doel in 't oog van God.

Wat lust en moed, wat waar genoeg
 Geeft ons het werk voor vrouw en kind,
 Of voor den grijze die na 't zwoegen
 Bij 't eigen kroost de ruste vindt !
 Wat ijver baart het billijk streven
 Naar beter stand en meer gewin !
 In 't noeste werk ligt breeder leven
 Voor ons en voor ons huisgezin.
 In 't noeste werk ligt breeder leven
 Voor ons en voor ons huisgezin.

Bij 't glanzen van de vrijheidszonne,
 In 't nijvre land waar vrede bloeit,

Zij de arbeid ons een levensbronne
 Waaruit voor allen welstand vloeit !
 Daar geve 't loon van vlijt en zorgen
 Het ruime daaglijksch brood alom,
 En 't sparen voor den dag van morgen,
 Zij d'oorsprong van den *eigendom* !
 En 't sparen voor den dag van morgen,
 Zij d'oorsprong van den *eigendom* !

De godsdienst en het huislijk leven
 Het rein genot aan d' eigen haard ;
 Wie kon ons rijker schatten geven,
 Met rust en vrede in 't land gepaard ?
 Laat dan de roode vlag maar waaien ;
 Wij geven kloek elkaar de hand,
 Wij volgen bij al 't oproer kraaien
 Alleen de vlag van 't Vaderland !
 Wij volgen bij al 't oproer kraaien
 Alleen de vlag van 't Vaderland !

No. 62.

Werklui waren onze Vaadren.

Muziek van. J Aerts. Gedicht van J. Guns 1)
 Begeleiding van Eug. Dierkx.

Werklui waren onze vaadren,
 Houw en trouw aan God en Vorst,

1) Om het lied in Nederland te populariseeren is het noodig geweest den tekst hier en daar eenigzins te verholandschen.

't Hollandsch bloed in hart en aadren,
Katholiek van ziel en borst.

Werklui durven wij ons roemen

Die, als 't driemaal heilig pand,
Voor de gansche wereld roemen : } *bis.*
God, Vorstin en Vaderland !

Holland roemde in 't verst der tijden

Op getrouwheid in den echt,

Liefde werd in vreugd of lijden

Man of vrouw niët opgezegd :

Wij bezingen eene vrouwe

Die als engel 't huis bewaakt,
En een man wiens vlijt en trouwe } *bis.*
Vrouw en kind gelukkig maakt.

Heilig gold den Nederlander

Steeds zijns buarmans eigendom :

Rond en eerlijk als geen ander²,

Dit gold hem als adeldom.

Krachtig roept ook ons geweten

Als het leus of daden keurt :

„Liever 't droge brood gegeten,
Dan de hand met roof be- } *bis.*
smeurd.”

Vrijheid paarden onze vaadren

Bij 't ontzag voor wet en recht,

Christenzin deed meester naadren

Tot gelijkheid met den knecht.

Zoo verstaan ook wij de vrijheid,
 Zoo behaagt ons broedermin;
 Zoo'n gelijkheid, vol van blijheid, } *bis.*
 Houden wij voor groot gewin !

Slotkoor.

Flinke werklui, trouwe zonen
 Van een waardig voorgeslacht,
 Nemen als hun schoonste kronen
 D'oude deugden trouw in acht.

No. 63.

Geluk en Vrede.

Muziek van Eug. Dierkx.

Gedicht van J. Guns.

Hoezee den werkman die den vrede
 Zijn edel hart, zijn kloeke hand
 Verpandt, tot heil van Kerk en stede,
 Verpandt tot heil van Kerk en stede,
 Van huisgezin en Vaderland !
 De strijd lust vlechte zegekronen
 Voor helden van het oorlogspersk,
 De vreugde kroont de vrede zonen } *bis.*
 Die welvaart stichten door hun
 werk !

Hoezee den werkman die den vrede
 Met God aanziet als zoeten plicht,

Die heel zijn wandel, elke schrede,
 Die heel zijn wandel, elke schrede,
 Naar Godes wijze wetten richt.
 Wat! zou hij d'Almacht wederstreven
 Die elk verguizen kan tot niet?
 De godsdienst is de vreugd van
 't leven, } *bis.*
 Hij balsemt hartzeer en verdriet.

Hoezee den werkman die den vrede
 In huis betracht als rijk gewin,
 Met heel zijn loon naar recht en rede,
 Met heel zijn loon naar recht en rede,
 Te wijden aan zijn huisgezin!
 Zijn vrouw laat hem alleen niet zorgen,
 De kind'ren leeren hoe hij spaart,
 Te zamen bouwen zij voor morgen } *bis.*
 Op eigen grond een eigen haard.

No. 64.

Wij trekken uit!

Muziek van Joh. H. Löser.

Wat blijdschap speelt ons in 't gemoed
 En doet de polsen jagen
 En zwiert ons door het bloed?
 't Is 't zoet gevoel van vrij te zijn
 Na d' arbeid van zes dagen;
 Ha, ha, ha ha, ha ha!

't Is 't zoet gevoel van vrij te zijn
Na d' arbeid van zes dagen.

Wij trekken uit in 't Zondagskleed
Gewonnen door ons zwoegen,
Gewonnen in het zweet ;
Ons zwelt de borst van fier gevoel,
Wij stralen van genoegten ;
Ha, ha, ha ha, ha ha !
Ons zwelt de borst van fier gevoel,
Wij stralen van genoegten.

Naar buiten, kerels, stapt wat aan,
Langs velden en langs stroomen
Zal onze wand'ling gaan.
Vergeten is al 't wiel-gedruisch,
Het haamren en het stoomen ;
Ha, ha, ha ha, ha ha !
Vergeten is al 't wiel gedruisch,
Het haamren en het stoomen.

De lucht is vrij, de lucht is rein,
Hoe sterkt zij ons de longen,
Hoe koelt zij ons het brein.
Zij wekt de zangdrift in de borst
Van ouden en van jongen.
Ha, ha, ha ha, ha ha !
Zij wekt de zangdrift in de borst
Van ouden en van jongen.

Welaan dan, zingen we onzen God,
 Die heil ons heeft beschoren,
Den Heerscher over 't lot.

Wij voelen ons zoo sterk, zoo groot
In Hem, Wien wij behooren.

Ha, ha, ha ha, ha ha!

Wij voelen ons zoo sterk en groot
In Hem, wien wij behooren.

Bij arbeid, strijd, in vreugde of rust,
Wij zijn des Heeren knechten,
 Ons recht en plicht bewust.

Een jonge bende *Gedeons*,
 Die zegezingt bij 't vechten,
 Ha, ha, ha ha, ha ha!

Een jonge bende *Gedeons*,
 Die zegezingt bij 't vechten.

Een bende *Gedeons* zijn wij
 In moed en in vertrouwen,
Kloekhartig, vrij en blij.

Wij zingen Isrels God ter eer,
 Dien God op wien wij bouwen.
 Ha, ha, ha, ha, ha, ha!

Wij zingen Isr'els God ter eer,
 Dien God op Wien wij bouwen.

Dien God die 't lam met wol bekleedt,
 De vogelkens met veëren,
 En die geen klacht vergeet.

*Zijn naam is ons ten beukelaar,
 Waarmee wij 't al trotseeren;
 Ha, ha, ha ha, ha ha!
 Zijn naam is ons ten beukelaar.
 Waarmee wij 't al trotseeren.*

*Zoo trekken wij dan 't leven door
 En bukken voor geen zorgen,
 Wat last ons 't lot beschoor.
 Wij zijn gerust in Hem die heerscht
 In 't heden en in 't morgen,
 Ha, ha, ha ha, ha ha!
 Wij zijn gerust in Hem die heerscht
 In 't heden en in 't morgen.*

B. S.

No. 65.

De blauwe kiel.

(No. 50 oude Bundel).

*Des morgens vroeg als mij de zon komt
 wekken,
 Mij lachend biedt haar gullen mor-
 gengroet,
 Dan ga ik fluks de blauwe kiel aan-
 trekken,
 De blauwe kiel, hij staat bij 't werken
 goed!*

Steeds welgemoed begeef ik mij tot
werken,

Niet peinzend wat de rijke zoo al doet,
Mijn werk geeft kracht, het kan mijn
leden sterken,

De blauwe kiel staat mij bijzonder goed.

De blauwe kiel men droeg hem reeds
voor jaren,

De witte ook wel naar 't werk dit
medebracht,

De werkmansstand en ook de kunste-
naren,

Zij werden om hun kiel niet min geacht.

Rembrandt, Ruysdael, zij roem der
Nederlanden,

En and're mannen van het edelst bloed,
Zij leven hoog in d'arbeid hunner handen,
En ook de kiel hij stond hen won-
dergoed.

Een werkmanszoon is in den dienst
gevalLEN,

Ziet hij vertrekt om d'eer van 't Va-
derland,

Hij, goed soldaat, staat pal bij 't bom-
men knallen,

Hij klimt in rang, al ras is hij sergeant.

Als officier ziet men hem wederkeeren,
Het laat hem koud of men hem
 needrig groet,
Zijn hart is thuis, hij haakt naar ruimer
 kleeren,
De blauwe kiel die staat hem nog
 zoo goed.

In d' arbeidsstand, werd ik op aard ge-
boren,
Het eerlijk werk verschaft' ons allen
brood,
Geen hooger lot wensch ik mij toebe-
schoren,
De hoogste boom staat 't meest aan
stormen bloot.

Mijn hart noch hoofd bouwd' ooit zich
 luchtkasteelen,
 'k Ben geen slaaf die slechts om
 't aardsche wroet,
 Ik kan bij 't werk een lustig deuntje
 kweelen,
 De blauwe kiel bevat mij o ! zoo goed !
 De week spoedt heen, heb ik mijn loon
 ontvangen,
 Ik ga naar huis, waar mij mijn vrouwtje
 wacht,

Ik kus die trouwe dan op beide wangen.
 En 't kleintje meê, dat mij t' omhel-
 zen tracht.

Des Zondags gaan wij deftig paradeeren,
 Dan ook draag ik een boord, vest,
 jas en hoed,
 Maar 's Maandags neem ik weer mijn
 werkmanskleeren,
 Mijn vrouwtje zegt: De kiel staat jou
 zoo goed!

No. 66.

Nuttig zijt gij, Vriendenkring.

(No. 26 oude Dandel.)

Nuttig zijt gij, vriendenkring,
 Kring van werkmanszonen,
 Daarom blijven wij ook steeds
 Liefde voor u toonen;
 Op ons doornig levenspad
 Houdt ge ons in een band gevat
 Die ons kracht doet vinden. (bis.)

Gaat het soms niet voor den wind,
 Zijn we eens niet tevreden,
 Licht op 't hart iets dat ons kwelt
 Ramp of tegenheden.

Zijn wij van den arbeid moê,
 Rust licht in den kring ons toe,
 Kring van trouwe vrienden! (bis.)

Ware vriendschap, mannendeugd
 Heerscht en bloeit er krachtig,
 Menigeen door 't lot gebeukt
 Vond er leedverzachting,
 Kracht in 's levens harden strijd,
 Troost bij harten hem gewijd,
 Liefde hem gegeven. (bis.)

Broeders schalle 't dan in 't rond:
 „Ons verbond moog' leven”,
 Laat ons steeds eendrachtig zijn
 In ons pogen, streven.
 Dat ons, waarde vriendenrij,
 Deze kring steeds dierbaar zij,
 Dierbaar heel ons leven! (bis).
 G. J. K.

No. 67.

Onze Vereeniging.

(No. 27 oude bundel.)

Onze Vereeniging is mij zoo waard
 Ik stap daar gaarne heen,
 Daar toeft geen ruw gemeen,
 Daar schertst men vrij en blij
 Naar 's harten aard.

Onze Vereeniging is mij zoo waard,
 Als d' arbeid is gedaan
 Tref 'k daar mijn vrienden aan
 Bij dam of domino,
 Of aan 't biljard !

Onze Vereeniging 'k schat haar zoo hoog,
 Ik sleet daar menig uur
 Met zang, spel of lectuur,
 Dat zij dan leven moog'.
 Zij leve hoog !

H. O.

 No. 68.

Den Werkmans-Bond trouw!

(No. 46 oude bundel.)

Eens trouw U gezworen,
 U, Werkmans-verbond,
 Zoo blijven w' U behooren
 Klinkt 't lied, als uit één mond !) *bis.*

Gij, Bond, zult ons sterken,
 Want : *eendracht maakt macht,*
 Zoo worden groote werken
 Door ons tot stand gebracht.) *bis.*

Wij leven naar *plichten,*
 Wij streven naar *recht,*

Wij zullen dan niet zwichten)
 Zoo 't pleit niet is beslecht.) *bis.*

Wij eischen geen schatten
 Maar reedlijk gewin,
 Het loon zal weer omvatten)
 Het brood voor heel 't gezin.) *bis.*

De vrouw dient hergeven
 Aan huis en aan haard,
 Dan eerst wordt ons het leven)
 Weer lieflijk, schoon en waard!) *bis.*

De jeugd smaakt dan vreugden,
 De vrouw wordt geëerd,
 Dan bloeien weêr de deugden,)
 Door velen reeds verleerd.) *bis.*

Niet langer ook d' ouden
 't Gebedelde brood,
 Den arbeid moet inhouden)
 Het brood tot aan den dood.) *bis.*

Dan dient nog herwonnen
 Den dag van den Héer,
 Wat haalden we onbezonnen)
 Gods heilgebod eens neêr!) *bis.*

Den eenling, onmachtig,
 Boog 't hoofd voor den dwang,

Wij nu, door eenheid krachtig)
 Herstellen dit belang.) *bis.*

De man die alleen gaat
 Wordt weinig geacht,
 Maar 't volk, waar het vereend staat,)
 Wint aanzien door zijn kracht.) *bis.*

Wij zullen herwinnen
 De welvaart die past,
 In werkmans huisgezinnen,)
 Houdt, broeders, daaraan vast !) *bis.*

Opnieuw dan gezworen :
 „Het *Werkmans-Verbond*
 Daar blijven w' aan behooren)
 Tot op de stervensspond !”) *bis.*

J. G. K.

Dit lied uitgebreid door B. S.

V.

Gelegenheidsliederen.

No. 69.

Aan een jubileerend Priester.

Muziek van Joh. H. Loser.

Wijze v. h. Prosessielied no. 12.

Aan U, o Priester Gods, een lied

In dezen plecht'gen stond,

Waarop God U de kroone biedt

Van 't Zilv'ren Trouw-verboud.

Hoe treedt weer de eerste ure U voor

Dat uur zoo rein, zoo schoon,

Toen U de Bruigom uitverkoor,

Met vlelend gunstbetoon.

(Refrein)

Halleluja, Halleluja,

Priester door Godsgenâ,

Wij bidden op Uw jubeltij:

„Blijf, Heer, Uw Dienaar bij!”

Halleluja, Halleluja!

Toen wachtte U 't altaar frisch getooid,

En vriend en maag trad aan,

Het Bruiloftskleed werd U omplooid,
 Gij zoudt aan 't Altaar staan;
 Gij stondt aan 't Altaar, diende Uw Heer
 Bij 't Offer dat Hij bood,
 En offerdet te Zijner eer
 Uzelven tot den dood.

(Refrein).

Gij deedt in trouw uw eed gestand
 Sinds ¹⁾ vijf en twintig jaar,
 Nu U de Zilv'ren kroon omspant
 Juicht luid de Christenschaar.
 De bloemen vallen dorrend af,
 De vreugd verkeert in rouw,
 De vrienden dalen neêr in 't graf,
 Maar God, Hij blijft getrouw.

(Refrein).

Hij wil het loon zijns dienaars zijn,
 Hij kroont diens hoofd met eer,
 Hij drenkt hem met zijn vreugdewijn,
 En sterkt hem altijd meer.
 Zoo maakte U God een sterken held
 Wiens bijzijn vreugde wekt;
 Hij heeft U in Zijn Huis gesteld,
 En U met roem bedekt.

(Refrein.)

1) Te wijzigen naar omstandigheden.

De Kerk ook juicht om U, Haar Zoon,
 Gij, Priester, dienaar Gods,
 Uw' deugden vormen Haar een kroon,
 Uw' liefde is Haar een trots.
 En ¹⁾ d' U betrouwde Gilden Bond
 Paart juichend dank aan beê
 En huldigt U uit 's harten grond
 Op dit Uw *Jubilé*!

(*Refrein.*)

B. S.

No. 70.

H. Leeraar, Heil!

(No. 25 oude bundel.)

Begroetings-Lied bij het optreden van Dr. SCHAEPMAN, den volksvriend, door A. MEIJER, pr.

U, Leeraar, Heil! wij tot U geesteszonen
 Herschapen door Uw gloedvol beel-
 dend woord,
 Wij naadren om geestdriftig U te toonen
 Ons dankbaar hart, dat ons tot juublen
 spoort. (*bis*)

1) Zoo de Jubilaris geen Bestuurder of Geest. Adv. van den Werklieden- of Volksbond is kunnen de woorden: „de U toevertrouwde” vervangen door den naam der stad of Parochie of iets dergelijks.

U, Leeraar, Heil! die 't duister hebt
gebannen,
Aan onzen geest het licht der waar-
heid bracht.
Nu, door Uw woord geadeld tot Uw
mannen,
Gaan wij ten strijd gesterkt met geest
en kracht. (bis)

U volgen wij in lijden en verblijden,
Met 's Heeren kruis op 't wapenkleed
gehecht,
Om aan Uw zij den eedlen strijd te
strijden
Voor Christus' Bruid, voor waarheid,
vrijheid, recht. (bis)

No. 71.

Lied om een feestvierend Functionaris toe te zingen.

(No. 48 oude bundel.)

Broeders, 't feestlied aangeheven,
Laat het daavren vrij en blij,
Zingt den Feestling: „Dat hij leven,
Leven voor de maatschappij!”

Refrein.

Klink' hem dan ons aller zang :
 Leef, leef lang ! Leef, leef lang !
 Lang, ja lang ! Lang, ja lang !
 Leef, leef lang ! Leef, leef lang !
 Lang, ja lang ! Lang, lang !

Laat fanfares luide schallen,
 Onze Feestling is het waard,
 Zingt hem een hoazee gij allen
 Met een bede saamgepaard.

Refrein.

Klink' hem luide ons aller zang : enz.

Leef gezegend in ons midden,
 Feestling, zoo bemind, geëerd !
 Boven wenschen, boven bidden
 Worde Uw heil, Uw kracht vermeerde !

Refrein.

Nogmaals klinke ons aller zang : enz.

W. HAANSTRA.

No. 72.

Installatie-Cantate.

(Vóór de Installatie zinge men het koraal: Komr
Schepper; No. 42, door alle aanwezigen te zingen.
Zoo dit lied als inleidings-koor voor deze plech-
tigheid wat lang mocht zijn, dan nemen men de
1ste, 3de, 5de en 7de strophe die te zamen een
schoon geheel vormen.)

(Koor.)

Weest welkom, Broeders, in de rangen
Der aangesloten mannenschaar,
Met ware vreugd wordt gij ontvangen
Het Eereteeken wacht U daar.

enz.

(Refrein te zingen door alle aanwezige
Bondsleden.)

Weest welkom, weest welkom, weest }
welkom } bis.
In den Broederschaar!

eerd!

(Koor.)

Gij wensch dan heden toe te treden
Tot 't Leger dat zich saam verbond,
Met blijdschap zien w' ons korps ver-
breeden

Het „Welkom” klink' U uit een mond.

enz.

STRA.

*(Refrein door alle aanwezige Bonds-
leden te zingen)*

Weest welkom, weest welkom, weest
welkom } *bis.*
In den Broeder Bond!

(Solo voor Bas of Bariton)

Hoe was der Broederbond verscheurd
Die ons, in Christus samenbond,
En daarmee alle heil verbeurd
Dat uit die broederschap ontstond.
De zwakke werkman kon den strijd
Niet aangaan met der grooten macht,
Hij, dupe, werd in korten tijd
Tot diep verval gebracht.
Toen klonk het sein! „Vereenigt U!
Gij, zwakken, wordt elkanders kracht!”
God lof! wij staan vereenigd nu;
Voer, *Eenheid*, voer Gij ons tot macht.

(Koor)

Heil, Broeders, U heeft 't woord ge-
klonken
Elk Uwer werd een strijdgezel,
Het heerlijk doel kon U ontvonken,
En manlijk deedt g' uw keuze wèl.

(*Refrein door alle aanwezige Bonds-
leden te zingen*)

Heil! welkom, Heil! welkom,
Heil! welkom } *bis.*
Ieder strijdgezel!

Solo voor Tenor.

Heil, wie heeft plaats gegeven
Aan 't solidair gevoel,
Het: Voor elkander leven,
Het streven naar één doel.
Het voor elkander werken
Is werken elk voor zich,
Zij die elkander sterken
Zij zelve sterken zich.
Daar valt weêr op te bouwen
Een nieuwe maatschappij,
Komt, handen uit de mouwen
En, Broeders, werken wij;
En zouden we allen sneven
Vóór 't werk nog was volwrocht,
Dan hadden we in ons leven
Ons kroost toch heil gekocht!

NA DE INSTALLATIE.

(*Koor.*)

Nu prijkt Uw borst met 't Eereteeken
Der strijders, voor een zaak zoo groot,

Geen Uwer moog 't aan kracht ontbreken,
 Blijf trouw den Bond, tot aan den
 dood!

*(Refrein te zingen door alle aanwezige
 Bondsleden.)*

Blijft, Broeders! Blijft, Broeders!	} bis.
Blijft, Broeders	
Trouw, tot in den dood!	

Dan wandelt Gij op vaste wegen,
 Bij 't eerlijk streven naar gewin,
 De Kerk een kroon, de Staat een zegen,
 De stutpaal van het Huisgezin.

*(Refrein door alle aanwezige Bonds-
 leden te zingen.)*

Zóó, Broeders! Zóó, Broeders!	} bis.
Zóó, Broeders	
Zijt g' ons een gewin!	

*(Slotkoor door alle aanwezige Bondsleden
 te zingen)*

U, God! U, God! U loven wij,
 U danken, U belijden wij,
 Blijf ons en onze Broeders bij
 En nu en eeuwig, Amen.

B. S.

No. 73.

Ter opening eener Feestvergadering.

Muziek No. 2 (La Parisienne) Barth.

Op kameraads ! blij aangetreden,
 Spoedt, vrienden, U ten feestgetij !
 Ten feest, met lust en weltevreden,
 Het hart verheugd, zoo vrij, zoo blij !
 Zijn wij bezielde door 't zelfde streven :
 Aan gulle vreugd nu plaats te geven.
 Kameraads zingt 't lied
 Waar de zorg door vliedt,
 Zingt ook den Broederbond
 Die vreugd' ons biedt :
 Hij leve !
 De Broederbond, Hij leve !

Weg nu met zorg, weg ook met plagen,
 Geen plaats nu voor verdrietlijkheên
 Die soms aan 't werkmansleven knagen,
 Voor rein genot nu plaats alleen,
 Verbreedt de borst, gij werkmanskoren,
 En doet der geestdrift tonen hooren.
 Kameraads, enz.

Nu, kameraads, het feest genoten,
 Het feest dat ons hier samenbracht,

Voor blij gevoel het hart ontsloten,
Want blijdschap is een bron van kracht.
Een uur van vreugd met vrouw en
vrienden
Doet lang weer lust tot d' arbeid vinden ;
Kameraads, enz.

No. 74.

G r a f l i e d.

Ter uitvaart van een Gildebroeder.

Muziek van Weber.

Stil staan wij om Uw graf geschaard,
O Broeder, strijdgezel!
Rust vredig in gewijde aard',
Rust zacht, rust zacht, vaarwel.

Refrein.

Vaarwel, vaarwel, rust van Uw werk,
 Rust, zoon der Roomsche Kerk,
 Vaarwel, vaarwel,
 Smaak vreugde zonder perk, vaarwel,
 vaarwel!

Het moede lijf, het vroeg de rust,
Uw ziele *zoekt* haar God,
Gij waart des Christens roep bewust,
Gij wachtet zaalger lot.

Refrein.

Stil staan wij om Uw vredig graf,
O Broeder, strijdgezel,
Wij lieten hier Uw hulsel af
En fluist'ren U : 't Vaarwel !

Refrein.

B. S.

VI.

Verschillende Lieder.

No. 75.

Zingen.

(No. 39 oude bundel.)

Zang en toonkunst, kwaamt gij niet
Onze ziel begeest'ren,
Hoe zou menig bang verdriet
Ons dan 't hart bemeestren.
Worst'laar, valt U 't kampen zwaar
In den strijd om 't leven,
Zing Uw oude lied'ren maar,
't Zal weer kracht U geven.

Zingen maakt ons los en vrij,
Geeft de zielen vleug'len,
Hoog, en hooger stijgen zij
Door geen macht te teug'len ;
In zoo rein en hoog een sfeer —
Waar zij ommezwieren —
Prangen haar geen zorgen meer,
't Is daar jubelvieren.

Zingen bindt ook zielen saam
 Ver door 't lot gescheiden,
 Mannen hoog en klein van naam
 Zingen, zingen beiden,
 Zingen beiden 't zelfde lied,
 Steunen op elkander,
 't Hoog gevoel dat d' een doorvliet
 Wordt ook 't deel van d' ander.

Zingen maakt de menschheid een,
 Zingen bindt de harten,
 Zingen is ook zielsgeween,
 Balsem voor veel smarten;
 Zingen drijft tot heldenmoed,
 Hooge plichtsbetrachting,
 Voert den adel ons door 't bloed,
 Stemt tot doodsverachting.

B. S.

No. 76.

Een lied des Geloofs.

Muziek van Weber.

Blijf, *Geloof*, mij 't lot verzoeten,
 Blijf mij heel het leven bij,
 Werp Uw licht mij voor de voeten,
 Dan vervaart geen afgrond mij.
 Dan vervaart geen afgrond mij.

Wat mij 't leven brengen moge,
't Zij dan vreugde, 't zij geween,
Gij *Geloof*, richt gij mijne oogen
Boven de aarde en 't aardsche heen!

Gij *Geloof*, doe gij me aanschouwen
't Hoog geluk mij toebereid,
Gij, *Geloof*, wil gij me ontvouwen
't Heil dat me in de heemlen beidt!
't Heil dat me in de heemlen beidt!

B. S.

No. 77.

Opwaarts, o broedren.

Volksalman. voor Nederl. Kath.

No. 49 oude bundel.

Opwaarts, o broedren, uw harten gericht
Hoog boven 't aardsche gewemel;
Boven de wolken en boven het licht,
Waar uwe vaderstad blauwt aan 't gezicht,
De ons allen verbeidende hemel.

Opwaarts! Wat hecht ge aan dit vreem-
delingscoord,
Vruchtbaar aan bittere smarte?
Bloeit er een bloem, die uw ziele bekoort,
O hoeveel schoonere bloeme behoort
In hemelschen luthof uw harte.

Opwaarts! — Wat buigen uw hoofden
ter neêr

Onder den last van het lijden?

'k Zie het, ja 't doet u daar binnen
wel zeer;

Maar in de hemelen weent gij niet meer:
Daar zult gij u eeuwig verblijden.

Opwaarts! Ziet boven het altaar dien
gloed;

Ziet reeds den hemel u nadren.

't Goddelijk Lam komt u zelf te gemoet,
Komt er u teek'nen met goddelijk Bloed,
Het komt bij zijn kudde u vergadren.

Opwaarts dan, opwaarts uw harten gericht!
Hoog boven 't aardsche gewemel;
Opwaarts dan boven de wolken en 't licht,
Waar uwe vaderstad blauwt aan 't gezicht,
De ons allen verbeidende hemel.

No. 78.

Weg met Heer Alcohol!

WIJZE: Weg met Napoleon.

Weg met Heer Alcohol,
Hij speelt te boos een rol,
Weg met Heer Alcohol,
Ik dien hem niet.

Foei, gij Heer Alcohol,
 Bah, wat speelt gij een rol,
 Gij maakt je *slaven* dol, —
 Ik dien je niet.

Gij snoode Alcohol,
 Maakt branders beurzen vol,
 Arbeiders Magen hol, —
 Mij krijg je niet.

Weg, gij Heer Alcohol,
 Jij maakt het tuchthuis vol,
 „Weg met Heer Alcohol”
 Zij steeds mijn lied.

B. S.

 No. 79.

Sluit Schiedam.

Wijze : Die Lorelei.

Sluit Schiedam! Ite jaarg., no. 7.

Wat zouden die woorden beduiden,
 Die leuze van „Sluit Schiedam” ?
 Ik hoorde de klok er van luiden,
 Maar of ik het rechte vernam ?
 Men kan toch geen stad zoo maar sluiten,
 Dat krijgt men zoo gauw niet gedaan,
 Maar waarom nu zet men die leuze
 Dan toch in het blauwe vaan ?

Mijn vriendje, zal ik U eens zeggen
 Wat ik hieromtrent eens vernam?
 Men zeide tot mij: wel mijn jongen,
 Sluit gij slechts uw mond voor Schiedam!
 En komen U velen ter hulpe
 (Och, of die dag spoedig toch kwam)
 Dan sluit zich die stad gansch van zelve,
 Gesloten is dan Schiedam!

No. 80.

Rokers-Lied.

(No. 51 oude bundel.)

Wijze uit Feierabend p. 137. (Vrij gevolgd.)

Ik zing van de tabak een lied
 Het rooken dat mishaagt mij niet,
 Want ook ik stak vaak in mijn zak
 Een builtje rooktabak!

(Allen.)

Tabak, bak bak, tabak bak bak
 Een builtje rooktabak.
 Tabak, bak bak, tabak bak bak,
 Een builtje rooktabak!

Tabak is wel een edel kruid,
 De sultan blaast zijn wolkjes uit,
 De werkman ook hult zich in smook,
 En zingt van de tabak!

(Allen.)

Tabak bak bak, tabak bak bak,
 Wij zingen de tabak!
 Tabak bak bak, tabak bak bak,
 Wij zingen de tabak!

Studenten derven eer Latijn
 Dan zonder rooktabak te zijn,
 Het moede hoofd, soms afgesloofd,
 Vindt heul bij de tabak!

(Allen.)

Tabak bak bak, tabak bak bak,
 Vindt heul bij de tabak.
 Tabak bak bak, tabak bak bak,
 Vindt heul bij de tabak!

De knaap, voor 't rooken nog niet rijp,
 Waagt stil een trekje aan vaders pijp
 En acht zich dan een heelen man,
 Roept: Leve de tabak!

(Allen.)

Tabak bak bak, tabak bak bak,
 Roept: Leve de tabak!
 Tabak bak bak, tabak bak bak,
 Roept: Leve de tabak!

Des voermans pijp heeft altijd vuur,
 Zij sterkt hem is hem 't leven guur,
 Zij droogt het zweet, verdrijft het leed
 Zijn troost is de tabak !

(Allen.)

Tabak bak bak, tabak bak bak,
 Zijn troost is de tabak !
 Tabak bak bak, tabak bak bak,
 Zijn troost is de tabak !

Tabak geeft kameraderie,
 Soms rookt men wel *en compagnie*,
 De pijp gaat rond, van mond tot mond,
 Elk zingt van de tabak !

(Allen.)

Tabak bak bak, tabak bak bak,
 Elk zingt van de tabak !
 Tabak bak bak, tabak bak bak,
 Elk zingt van de tabak !

Maar ik, ik eindig met mijn lied,
 Want als ik zing dan rook ik niet,
 De pijp geklopt, opnieuw gestopt,
 Geef vuur voor mijn tabak !

(Allen.)

Tabak bak bak, tabak bak bak,
 Geeft vuur voor zijn tabak !

Tabak bak bak, tabak bak bak,
Geeft vuur voor zijn tabak!

G. J. K.

No. 81.

Boven de sterren is rust.

Muziek van Franz Abt.

Boven de sterren is rust, boven de
sterren is rust.

Dulden, o dulden, niet klagen,
Als gij de stormen ziet dagen,
Dan nog het hoofd hoog gedragen
Starend naar zaliger kust.

Moet gij hier zwoegen en strijden,
O denk dan immer bij 't lijden:
Boven de sterren is rust.
Boven de sterren is rust.

Boven de sterren is rust, boven de
sterren is rust.

Dulden, o dulden en hopen,
Moedig het strijdperk doorloopen,
't Rijk der verwachting staat open,
't Godsrijk van liefde en van lust.

Mogen de wonden U prangen,
Rep U met dubbel verlangen,

Boven de sterren is rust.
 Boven de sterren is rust.

Vrij vertaald door B. S.

No. 82.

Zoo 'k ruilen mocht!

Muziek van Joh. H. Löser.

'k Ruil niet met hem die daaglijks gaat
 In kostbre pels of frak,
 Maar die in 't deftig statiepak
 Geen eerlijk burger stak!

'k Ruil met geen dandy die maar slenst
 Langs 's Heeren straten voort,
 Maar die alleen zichzelf bekoort
 En leeft voor das en boord.

Maar zoo ik dan eens ruilen mocht,
 Met wien ik ruilen zou?
 Wel, met een kerel kloek en trouw,
 Dat gaf mij nooit berouw.

Wel met een man van woord en daad, —
 Om 't even heer of knecht —
 Maar die gevoel heeft voor het recht,
 En die voor *waarheid* vecht!

Wel als ik dan eens ruilen mocht,
 Ik ruilde met een man
 Die al wat goed is, durft en kan,
 Een echten „Jan Pak-an!”

Maar daar zoo'n man niet ruilen zal
 Met mij onnooz'len bloed,
 Besluit ik dan maar kort en goed
 Te doen gelijk hij doet!

Ik word een echte Jan Pak-an,
 Die al wat *goed is, durft en kan.*

Ik word een man van *woord en daad*,
 Dien 't hart voor *recht en waarheid* slaat.

Ik word een kerel *kloek en trouw*,
 Dat geeft mij *nooit berouw*;
 Dat geeft mij *nooit berouw*!

B. S.

No. 83.

In 't Renperk.

Zangwijze: Scheiden. Op. 29, Verhulst.
 Er weten zooveel van komen,
 Er weten zoo weinig van gaan, enz.

In 't Renperk gaan velen binnen
 En treden er kloek op de baan,

Maar voortgaan en d' eer'prijs winnen
 Wordt enkel door helden gedaan ;
 O, helden, gij helden, o rijst ons,
 En wijst ons de paân !

O, leert ons het leven beschouwen
 Met d'ernst die aan mannen betaamt,
 Die vast op hun God betrouwen,
 Dan worden wij nimmer beschaamd;
 Maar worden, door strijd, tot victorie
 En glorie bekwaamd.

En brak ons des levens morgen
 Al niet als een vreugdedag aan,
 En hebben wij kommer en zorgen,
 En stort ook ons oog soms een traan,
 Wij weten in lijden en strijden
 Wie voor is gegaan !

B. S.

No. 84.

Roosje, Roosje, Roosje schoon.

Wijze : Knäblein sah ein Röslein stehn.
 (No. 29 oude Bundel.)

In een schoonen bloemenhof,
 Wel omtuind en veilig,
 Zag 'k een keurig roosje staan,

't Trok geheel mijn ziele aan,
 't Roosje werd mij heilig.
 Roosje, Roosje, Roosje schoon,
 Gij, gij werdt mij heilig.

'k Zwierf zoo dikwerf om dien hof
 Om U te zien prijken,
 'k Had geen oog voor and'rer schoon,
 'k Zong U toe op zachten toon :
 „Geen kan U gelijken.”
 Roosje, Roosje, Roosje schoon
 Geen kan U gelijken !

O die goede Hovenier
 Had mijn lied vernomen :
 „Trekt dat roosje U zoo aan,
 Wil mijn hof dan binnengaan,
 Nader zonder schromen.”
 Roosje, Roosje, Roosje schoon,
 Toen ben ik gekomen !

O, ik stond eerbiedig daar,
 Als op 's Heeren drempel,
 'k Dacht: zoo ik dat roosje had,
 'k Droeg 't, in sluiergaas gevat,
 Naar Gods heiligen tempel.
 Roosje, Roosje, Roosje schoon,
 'k Droeg U naar Gods tempel !

Nogmaals sprak de Hovenier :

„Is dat roosje Uw leven,
Draag het dan naar kerk en haard,
Zoo ge 't liefdevol bewaart
Zal het vreugde U geven.”
Roosje, Roosje, Roosje schoon,
'k Minde U voor het leven !

Sedert zijt ge, Roosje schoon,
Mijn geluk op aarde,
'k Heb met liefdevolle hand
U behoedzaam ingeplant
In mijns levens gaarde.
Roosje, Roosje, Roosje schoon,
Roosje zoo vol waarde !

Roosje, ga ik in ter rust,
Moe van 't aardsche zwoegen,
Roosje sier dan nog mijn graf,
Werp er stil Uw blaadjes af,
Kom U bij mij voegen.
Roosje, Roosje, Roosje schoon,
Kom U bij mij voegen !

B. S.

No. 85.

Voor Holland's Haringvloot!

(No. 53 oude bundel.)

Hoera! Daar daagt op 't ruime sop —
 Met Holland's wimpel in den top —
 De vloot, de *Haringvloot*.
 Nu davert door het Land
 Een vivat voor den visschersstand,
 Dat kloeke volk van 't Noorderstrand,
 Braveerend nood en dood! (*bis*)

Hoezee die wakk're visschersstand
 Die welvaart brengt aan 't Vaderland:
 „De vloot met kostbren last
 Keert weêr van 't pekelveld,” —
 Zoo wordt van stad tot stad vermeld —
 Het volk, ter kuste heen gesneld,
 Groet luid den varengast! (*bis*)

„Hoezee”, zingt elk den visschersman,
 Nu weêr ons volk zich voeden kan
 Met Holland's keurgerecht —
 Den nationalen visch,
 Die zoo gezond en voedend is.
 Prijk haring, prijck weer op den disch
 Van Koning en van knecht! (*bis*)

B. S.

No. 86.

Nachtegaal.

(No. 30 oude bundel.)

Nachtegaal, Nachtegaal, zoo schoon is
uw lied,

Schoon is uw lied,

Ik dank er d' Almacht voor.

Nachtegaal, Nachtegaal, o, zwijg toch
nog niet,

Zwijg toch nog niet,

Sla nog eens door, ja, door!

Droomen wekt ge in ons gemoed,

Droomen van eeuwige jeugd;

Nachtegaal, Nachtegaal, uw lied ons
zoo zoet,

Ons zoo zoet,

Zingt ons van eind'looze vreugd.

Nachtegaal, Nachtegaal, als 't leven ont-
waakt,

Met jeugd ontwaakt,

Als 't groen de twijgen tooit,

Als de zefier de bloemkelken openmaakt,

Zacht openmaakt,

En d' aard met bloesems strooit,

Dan klinkt weer uw lied, zoo rein van
toon,

't Zingt van onsterflijkheid,
Van bestaan na den dood, in een rijk
zóó schoon —

Zoo overschoon —
Van aanvang ons bereid !

B. S.

No. 87.

Wiegelied

opgedragen aan Christelijke Moeders, en inzonderheid aan de leden der Maria-Vereeniging,
door

Mevrouw BONGARTZ-SMEETS.

Wijze: Heilige Joannes. Zie no. 19.

Sluimer mijn schatje, ja sluimer nu in,
'k Toef bij uw wiegje met zorgvolle min,
Kindje, rondom u heerscht

Engelen meng'len hun zang
hemelsche vreê,
met mijn beê. } *bis.*

Sluimer mijn liev'ling, hoe zoet is uw rust,
Wichtje van zorg en van schuld onbewust;
O, bleef uw ziele zoo rein en zoo schoon,
Dan werd uw harte der Godheid een troon.

Heer, die dit kindje het eerst hebt bemind,
 Die in zijn onschuld Uw schoonheid
 hervindt,

Hoed het voor al wat het
 oog U mishaaft,
 Al wat zijn adel als Christen
 verlaagt. } *bis.*

Moeder des Heeren. gij Moeder van God,
 'k Wijd U mijn liev'ling, zijn leven,
 zijn lot,

'k Leg hem, o Vrouwe, in
 de armen U neêr, } *bis.*
 Wees hem een Moeder en
 koester hem teer.

Blijf hem een Moeder voor nu en altijd,
 Nog als Uw Zone van 't stof hem bevrijdt,
 Nog als Uw Zone hem kroont met
 de kroon,

Die hij zal winnen. zijn deugden tot loon.
 O, wat verrukking bestroomt mij de ziel,
 Ach, dat het heil eens ten deele mij viel,
 Dat ik mijn zone, o naamloos genot,
 Dat ik mijn zone zag kronen door } *bis.*
 God!

No. 88.

Weduw-Troost.

Een stem van over 't graf,

Muziek van W. P. de C. Vrugt, Hofkamer-
zanger van Z. M. den Koning der Nederlanden,
en W. Buijs.

„O, droog uw tranen, dierbre gade,
Mijn weduw, ach, vertwijfel niet,
O, keer den blik naar hooger kringen
En zie in 't koor der hemellingen
Den vriend die, droeve, u achterliet.
O 'k zag mij na de stervenssmarte
Verplaatst in 't hemelsch vreugdedal,
Hier wacht ik u aan 't trouwe harte,
Hier, waar geen macht ons scheiden zal.

O, paarden waren mij de tranen
Die g' aan mijn lijdensspond vergoot,
Ik kon mijn liefde u niet meer toonen
Maar 'k bad: „Mijn God Gij zult
beloonen
Een liefde voor deze aard te groot.”
Kort waren onze vreugde-dagen,
Hoe heeft mijn oog om u geschreid! —
Maar uit des levens harde slagen
Wordt ons een hooger vreugd bereid.

O, streef, mijn gâ, dan naar die deugden
Die eener weduw krone zijn :

No. 90.

Propagandalied.

Wijze : Wij leven vrij.

Wij slapen niet, wij sluimren niet,
 Wij mannen van de daad.
 Wij staan niet geeuwend aan de rêe,
 In zorgeloóze rust en vrêe,
 Als vóór ons op de wilde zee
 Eens broeders kiel vergaat. (bis)

Neen, liever in de reddingsboot,
 Trots nacht en noodgetij.
 Hoe storm en stortzee brult en brandt,
 Grijp riem of roer met vaste hand,
 Al gaapt voor 't vredig, veilig strand
 Het graf aan loef en lij ! (bis)

Wie Christen heet en Christen is,
 Hij roeie met ons mée :
 Vooruit waar eer en plicht ons drijft,
 Vooruit tot arm en tong verstijft,
 Vooruit zoolang ons de adem blijft,
 Vooruit, en recht door zee ! (bis)

Verstomm' de tong die leugen spreekt,
 Wier gif de zielen doodt,
 Maar wee ook wie het waarheidswoord
 Uit lafheid op de lippen smooft !

Wie stil en stom de leugen hoort,
Hij wordt haar bondgenoot ! (bis)

Wij zuchten niet, wij zwijgen niet,
Waar 't recht tot spreken dwingt ;
Wij wijken niet, wij wanklen niet,
Wij strijden waar 't de plicht gebiedt,
Met raad en daad en woord en lied,
Zoover onze invloed dringt. (bis)

Een ziel voor zonde en schand behoed,
In deugd en eer bewaard,
Een leugenaar den mond gesnoerd,
Een geest verlicht, een hart geroerd,
Een dwalend schaap tot God gevoerd,
Gaet boven 't goud der aard ! (bis)

Wij kuipen niet, wij konklen niet,
Wij roeien recht door zee :
En mannen broeders, wie gij zijt,
Wij vragen al wie God belijdt,
Talenten heeft en tijd en vlijt :
Wie helpt een handje m  e ? (bis)

Wij reiken u de vriendenhand,
Die werken wilt als wij,
Vereend door christen broederband,
Voor 't welzijn van den werkmansstand,
Voor Koningin en vaderland,
Voor Kerk en maatschappij ! (bis)

J. P. VAN KASTEREN S. J.

VII.

Komische Liederen.

No. 91.

Een Slotenmaker.

Rijm en zang p. 39. (No. 32 oude bundel.)

Een slotenmaker had een knecht,
Niet bijster vlug ter hand
Wanneer hij aan de schroef bank stond ;
Maar vlug was hij ter tand.
Gezeten aan den middagdisch
Dan kon hij ze allen aan,
Dan was hij aan den slag het eerst,
En had het laatst gedaan.

Maar Jochem — zei hem eens zijn baas —
'k Begrijp dat ding niet recht ;
Zoolang ik leef is 't waar geweest
Wat ons het spreekwoord zegt :
„Zoo traag ter hand, zoo traag ter tand”,
Dat komt niet uit bij jou :
Je vijlt en vijlt zoo lui, zoo lui,
En eet zoo weerga's gauw !

Wel ik begrijp dat drommels goed !
 — Herneemt de knecht met vuur —
 Het eten duurt hier een kwartier,
 Het vijlen veertien uur ;
 Veronderstel reis, baas ik at
 Hier veertien uren lang :
 Dan was 'k aan tafel even lui,
 Als ginder aan de bank.

B. VAN MEURS.

No. 92.

'k Bracht in dees herberg.

(Rijm en zang p. 92, No. 34 oude bundel.)

'k Bracht in dees herberg
 een avondje door.
 Straat, maar wat kom je
 me wonderlijk voor,
 Rechter en linker
 geruild met elkaar ? !
 Straat je bent dronken —
 Zeg op is 't niet waar ?

Kijk 'r eens wat scheef een
 gezicht trekt die maan ;
 Eén oog gesloten
 en één loert mij aan.

Ja ze is fatsoenlijk
 geweest aan de flesch!
 Schaam je, foei! schaam je
 jij oolijke bes!
 En die lantarens
 neen, 'k zie toch niet scheel —
 Drommels zij hebben
 wat olie te veel!
 Draaiend en zwaaiend
 naar alle kant heen
 Jongens sta vast, of —
 je raakt van de been!

Alles aan 't hotsen,
 Wat 'k zie, klein en groot!
 Ik nu daaronder,
 Ik nuchter als brood?
 Dàt neen, dàt waag 'k niet,
 'k heb me te lief —
 Gauw weer naar binnen,
 Da' 's beter — wablief?

B. VAN MEURS.

No. 93.

Een liedje van het geld.

(No. 55 oude bundel.)

Van 't geld zing ik u luid,
 Al heb ik zelf geen duit,
 Niet als een looze vos

Die denkt: *zoo krijg 'k wat los;*
 Neen, neen, neen, gij zult het onder-
 [vinden,

'k Ben een fideele vent,
 Mijn lied kost u geen cent,
 Vrij kunt gij 't hooren
 Met beide uwe ooren. } *bis* *

Hoe *nuttig* dan is 't geld,
 Hoe *goed* dient het *geteld*,
 Hoe *zorgvol* ook *bewaard*,
 Hoe *wijslijk* *uitgespaard*.
 Want geld — wie weet het niet, m'n
 vrienden —

Is *gauwer opgemaakt*,
 Dan 't *beursje* is *volgeraakt*.
 En *leege* zakken
 Geeft *ongemakken*. } *bis*.

Piet heeft een *sardig* loon,
 Nog beter zelfs dan Toon,
 Maar Piet loopt naar de kroeg,
 En heeft niet *gauw* genoeg;
 Daar drinkt hij *wetenschap* en *kunde* !?
 Maar och die arme vent
 Heeft dra geen halven cent,
 En zonder centen
 Ook geen talenten. } *bis*.

*) Bij 't refrein valt de *massa* in.

Die goeie kastelein,
 Zijn leitje is niet klein,
 Hij schrijft wel gaarne op,
 Ook voor een armen Job !
 Hij gunt een elk graag het vergunde,
 Maar als het loondag is —
 O, zeker en gewis —
 Dan hoor j' hem fluiten :
 „Denk om mijn duiten.”

} bis.

En bij dien kastelein
 Stort Piet en Jan en Hein
 Het beursje duchtig uit :
 „'t Is braaf,” zoo zegt die guit.
 En om dat pluimpje waard te blijven
 Schreeuwt Hein en Piet en Jan :
 „Daar mag een spatje op, man !”
 „Hier heerscht geen staken”
 Joelt een dier snaken.

} bis.

Maar komt zoo'n huisman thuis,
 O jé ! dan is 't niet pluis,
 Zijn dierb're gemalin
 Heeft vast den duivel in ;
 Al mokkend telt ze de paar schijven,
 En schimpt dan : „Heer gemaal,
 Weer wordt je kostje schraal,
 't Is niet vet soppen
 Van zoo'n paar poppen”.

} bis.

Geld is een nuttig ding.

Toen Huib zijn loon ontving

Toen ging hij met zijn wijf,

Zij kocht een varkensschijf,

Hij sprak nog: *schat, mag 't zoo wel*
[wezen ?

Maar zij zeê: *Lieve man,*

Je weet dat 'k reeknen kan, — } *bis.*

Die twee zijn gekken

Die nog trekk'bekken. —

Zoo is dan 't geld een toets,

't Speelt menigeen een poets

Die niet te tellen weet

Of die zijn plicht vergeet.

Die 't goed besteedt dient wel geprezen !

Die rondkomt met zijn deel —

Of 't rijk is of niet veel — } *bis.*

Mag men wel eeren

Ja, ja, mijnheeren !

Want ook een rijk sinjoor

Lapt soms den boel er door —

En ach, ach, ach, ach, ach !

Wie kent niet van dat slag. —

Wat kocht-ie voor zijn geld, mijn vrin-
[den ?

Geen *liefde* of *eer* of *hoop*,
 Want *die zijn niet te koop*,
 Maar *vreugde zocht ie*,
 En *schande kocht ie!*

} *bis.*

Zeer heilrijk is dan 't geld
 Als men 't eerbiedig telt
 En voor 't besteden vraagt:
 Of de uitgaav' God behaagt;
 Want 't uur van reek'nen kan dra ko-
 [men.

Is soms uw beurs te zwaar
 Dáár is de spaarbank, dáár!
 Ook roepen de armen:
 „Hebt, hebt *Erbarmen!*”

} *bis.*

*) Dat liedje dat is uit,
 Bonjour, ik vraag geen duit.

B. S.

No. 94.

Twee Guiten.

Twee guiten, nauwlijks nog vier jaar,
 Die zouden 't stukje wagen

*) Deze twee regelen te zingen op de melodie van de twee eerste regels van het couplet.

Om uit een gang een klompenpaar
 Een eindje weg te dragen ;
 Jan *durftal* zou naar binnen gaan,
 Zijn makker op den uitkijk staan,
 Maar nauw had Jan een stap gedaan,
 Of 't klonk : „Daar komt een jongen
 aan !”

.
 Die jongen hij kwam nader.
 Jan zag eens uit, en riep vol zwier :
 Die *jongen* is mijn *vader* !

Twee kleuters, van een jaar of vier,
 Die droomden zich het groot plezier
 Van zonder eerst te vragen
 Zich eens op 't ijs te wagen ;
 Piet *waaghals* zou het stuk bestaan, . . .
 Maar nauw had hij een stap gedaan
 Of 't klonk : „Daar komt je *grovâ* aan !”

.
 Die *grovâ* hij kwam nader.
 Piet zag eens uit en riep vol zwier :
 „Die *grovâ* is mijn *vader* !”

No. 95.

Buur, Buur, Buur!

Naar de melodie van het oude Zwabensche
volkslied : Auserwählte.

Buur, buur, buur, 'k wou, wou, wou
 Zoo gaarne eens met je spreken ;
 Ik heb je kind zoo dikwerf aangekeken.
 Buur, buur, buur, ik zou, zou, zou, zou
 Wel willen trouwen,
 Ik kan sinds lang een huis wel onder-
 houden.

Wees zoo goed, goed, goed,
 Denk eens na met spoed,
 'k Heb Marie verkoren,
 Laat zij mij behooren !
 Buur, buur, buur, wil lang, lang, lang,
 lang
 Je niet bedenken,
 Maar wil ons gauw je vaderzegen
 schenken !

Mijn, mijn, Buur, buur, buur, buur,
 'k Ben vijf en twintig jaren,
 En in mijn vak meer dan gewoon
 ervaren,

Mijn, mijn Buur, buur, buur, buur,
 Je weet 'k had brave ouders —
 In drie geslachten zijn wij reeds ont-
 houders, —

Mijn
Het
Ik s

Jong
Va
Al

Mijn
Eé
Da

Mijn
Wat
Ik g

Me ouders die zijn dood,
 Ik heb vrij geloot,
 Wordt Marie mijn vrouw
 'k Blijf haar eeuwig trouw.

Mijn, mijn, Buur, buur, buur, buur,
 Het zal je niet berouwen,
 Ik spaarde een duitje en kan al spoedig
 trouwen!

Jong', jonge, jonge, jong', je maakt me
 Van me stukken,
 Als 't ligt aan mij, dan zal de zaak
 wel lukken.

Mijn, mijn, Buur, buur, buur, buur,
 Eén zijn wij in 't gelooven,
 Dat geeft ons vast den zegen van
 Hierboven!

Spreek een woord voor mij
 Dat mij gunstig zij;
 Zegt uw dochter: *neen*,
 O, dan ga ik heen,

Mijn, mijn, Buur, buur, buur, buur,
 Wat zou dat droevig wezen,
 Ik ging dan heen om 't hart mij te
 genezen.

B. S.

No. 96.

Hi, Hu!

Zeg heb je niet gehoord van Jantje
Telaat,

En wat 'm al is overkomen?

Je moet er niet van spreken zei een
oud-soldaat,

Want dan spookt-ie je door je
droomen; —

„Hi, hu! hi, hu! Voor spoken ben ik
schuw.” —

Ons Jantje Telaat, met de handen in
den zak,

Kwam nooit voor de klok had ge-
slagen,

Zijn meester stond meest aan de school
met de plak,

Die dwang kon ons Jantje niet dra-
gen. —

„Hi, hu! hi, hu! dat ging hem wat te
ruw.” —

Toen sprak er zijn peet en zijn meue
Annekee,

Die jong' is voor school niet geboren,

Ze namen hem naar een klokkenmaker
meê,

O dat vak scheen hem juist te be-
koren —

„Hi, hu! hi, hu! Hoe hielt zich Jantje
nu?” —

De klokken die wezen maar altijd te laat,

Dan 't maar bij een ankersmid wagen,
Nog droeg-ie een weeke de muts van
koksmaat,

Waarna 'k hem het schootsvel zag
dragen. —

„Hi, hu! hi, hu! Hoe ging het Jantje
nu?” —

En daarna werd-ie bakker en toen stuka-
door,

Dan kleermaker, eindelijk schilder,
Nog stond-ie met een bezem op 't ijs
toen het vroom;

Daarna werd-ie knecht bij een vilder.—
„Hi, hu! hi, hu! Van villen heb 'k een
gruw.” —

En toen wou hij trouwen met Roosje
Sekuur,

Die dient bij de dames Stilleven,

Zij sprak: „'t is *te laat* o mijn Jantje
 gebuur,
 'k Heb juist daar mijn jawoord ge-
 geven!" —
 „Hi, hu! hi, hu! Wat deed ons Jantje
 nu?" —

Toen sloeg-ie van woede zichzelf voor
 den kop,
 Nu ook zij 't *te laat* had gesproken,
 En hij zwoer: Ik ga varen of 'k maak
 m' een strop,
 Dan heb 'k mij op 't noodlot gewro-
 ken. —
 „Hi, hu! hi, hu! Hoe aaklig wordt het
 nu!" —

Toen liet ie zich monst'ren en werd-ie
 scheepsmaat,
 Maar 't uur van vertrek was gekomen,
 En wie er aan boord kwam, geen Jantje
 Telaar,
 De brug was al binnengenomen. —
 „Hi, hu! hi, hu! Zeg gauw hoe ging
 het nu?" —

Daar kwam-ie aanzeilen met 'n stuk in
 z'n kraag
 En hij raasde op schip en op schipper:

„Jou rakker, wil jij dat 'k een sprongetje
waag ?”

En hij sprong, maar hij maakte een
glipper !

„Hi, hu ! hi, hu ! Zeg toch hoe ging
het nu ?” —

Een vloek en een plons in het bruisende
nat,

Aan boord veel lawaai en gesnater,
Twee man hadden spoedig een touwleer
gevat

En lieten zich af in het water. —
„Hi, hu ! hi, hu ! O zeg hoe ging het nu ?” —

Wel Jan scheen gezonken als was-ie
van lood

En gaf maar van leven geen teeken :
„Daar is-ie, hou vast em, de kerel schijnt
dood !”

Die uitroep is waarheid gebleken. —
„Hi, hu ! hi, hu ! hoe treurig liep dat
nu !” —

En let nu eens op als de torenklok slaat

In 't nachtuur met plechtige slagen,
Dan kermen de echo's „te laat, te laat !”

En immer maar hoor je dat klagen.
„Hi, hu ! hi, hu ! Ik beef er van, ik gruw !”

Nu ken je de historie van Jantje Telaat,
 Hoe die aan zijn eind is gekomen,
 Maar: „niet er van spreken,” zei een
 oud-soldaat,
 Want dan spookt-ie je door je droomen.
 „Hi, hu! hi, hu! Van droomen ben ik
 schuw!”

B. S.

No. 97.

Klaartje.

Wijze: Eene kleine jonge schoone allerliefste zangeres.

Klaartje was een aardig meisje,
 Zij behaagde aan iedereen,
 Tal van vrijers kon ze krijgen,
 Ieder liep een blauwe scheen.

Koor.

Blauwe scheen, scheen,
 Blauwe scheen, scheen,
 Blauwe scheen scheen, scheen scheen
 scheen!

Tal van vrijers kon ze krijgen,
 Ieder liep een blauwe scheen!

Eens vroeg haar een klompenmaker
 Die genoemd werd „Klaas de Klos”

Omdat hij steeds klompen aan had,
Maar zijn naam was : Hossebos.

Koor.

Hossebos, bos,
Hossebos, bos,
Hossebos, bos, bos, bos, bos!
Omdat hij steeds klompen aan had,
Maar zijn naam was : Hossebos !

Klaartje kon maar niet bedaren
Van de pret om Hossebos,
„t Klinkt mij te voornaam in d' ooren
Vrouw van : Hossebos Klaas Klos.”

Koor.

Klaas, Klaas, Klos, Klos,
Klaas, Klaas, Klos, Klos,
Klaas, Klaas, Klos, Klos, Klos Klos
Klos
't Klonk haar te voornaam in d' ooren
Vrouw van : Hossebos, Klaas Klos !

Toen kwam er een der sinjeurtjes
Met zoo'n mooie roode das,
'n Broekje van wel zeven kleurtjes
En een pellerine jas.

Koor.

Pellerine

Pellerine

Pellerine jas, jas jas !

Met een broek van zeven kleurtjes

En een Pellerine jas !

Op zijn neus droeg hij twee glaasjes,
Mager was hij als een stok,
Klaartje vroeg : „Bent U geen slager
Dan bent U toch zeker kok ?”

Koor.

Zeker kok, kok,

Zeker kok, kok,

Zeker kok, kok, kok kok kok !

Klaartje vroeg : „Bent U geen slager
Dan toch bent U zeker kok ?”

Excuseer, sprak hij al buigend,
’k Colporteur voor een orgaan,
Anarchistisch van ideeën, —
Loop, sprak Klaartje, naar de maan !

Koor.

Naar de maan, maan,

Naar de maan, maan,

Naar de maan, maan, maan, maan,
maan !

Anarchistisch van ideeën,
Loop, sprak Klaartje, naar de maan !

„'k Zou nog Fransch ook moeten leeren
 Voor zoo'n kalen antichrist,
 Neen, sinjeurtje, neen, sinjeurtje,
 Gij hebt U in mij vergist !”

Koor.

Ver, vergist, gist,
 Ver, vergist, gist,
 Ver, vergist, gist, gist gist gist !
 O, sinjeurtje, o, sinjeurtje,
 Gij hebt U in haar vergist !

Nog vroeg haar een andere snuiter
 Met zulk stijf en pruik'rig haar,
 Dun van hals en lang van beenen,
 Net een groote ooievaar.

Koor.

Ooievaar, vaar,
 Ooievaar, vaar,
 Ooievaar vaar, vaar vaar vaar !
 Dun van hals en lang van beenen,
 Net een groote ooievaar !

'k Heb, sprak hij, een aardig duitje
 En 't verdriet mij, zoo alleen.
 „'t Spijt me wel, sprak 't leuke Klaartje,
 Dag meneertje Prikkebeen !”

Koor.

Prikkebeen, been,
 Prikkebeen, been,
 Prikkebeen, been, been, been, been !
 't Spijt me wel, sprak 't leuke Klaartje,
 Dag meneertje Prikkebeen !

Klaartje, moet men van U denken
 Dat ge nimmer trouwen wilt ?
 'k Trouw, sprak Klaartje, met geen ander
 Dan met een van 't Werkmans-Gild.

Koor.

Werkmans-Gild, Gild,
 Werkmans-Gild, Gild,
 Werkmans-Gild, Gild, Gild, Gild,
 Gild !

Braaf zoo, Klaartje, trouw geen ander
 Dan een lid van 't Werkmans Gild !

»Als ik eens de bruid zal worden,
 't Moet dan van een jonkman zijn
 Kloek van geest en rein van zeden,
 Zooals ze in de Gilden zijn.»

Koor.

In de Gilden,
 In de Gilden.
 In de Gilden, zijn zijn zijn !
 Kloek van geest en rein van zeden
 Zooals ze in de Gilden zijn !

- Dat kwam Kris den smid ter ooren,
In galop ging 't naar 't Bestuur,
„Schrijf mij in, riep hij, mijnheeren,
Als 't kan zijn, nog in dit uur!”

Koor.

In dit uur, uur,
In dit uur, uur,
In dit uur, uur, uur uur uur!
Schrijf mij in, riep hij, mijnheeren,
Als 't kan zijn nog in dit uur!

„Maar moet ge informaties winnen
Bij patroon of bij Pastoor,
Vrijelijk moogt gij 't doen, mijnheeren,
Want ik heb geen vrees daarvoor.”

Koor.

Want hij heeft geen,
Want hij heeft geen,
Want hij heeft geen vrees daarvoor!
Vrijelijk moogt gij 't doen, mijnheeren,
Want hij heeft geen vrees daarvoor!

Toen het jaarfeest werd gehouden
Door der Gilden broederen rij,
Toen was bij de jonge paartjes
Daar ook Kris met Klaartje bij.

Koor.

Kris met Klaartje,
 Kris met Klaartje,
 Kris met Klaartje, bij bij bij !
 Toen was bij de jonge paartjes
 Daar ook Kris met Klaartje bij !

Slot.

Dat ze 't heuschelijk ernstig meenden
 Dat is zeker en gewis,
 In het Bondsblad kunt ge 't lezen
 Dat hun echt voltrokken is.

Koor.

Vol, voltrokken,
 Vol, voltrokken,
 Vol, voltrokken is, is, is !
 In het Bondsblad kunt ge 't lezen,
 Dat hun echt voltrokken is.

B. S.

 No. 98.
Ik ben wat mans.

Muziek van Joh. H. Löser.

Ik ben wat mans.

Ik laat me niet eten de klontjes uit
de pap,
flap ! flap !

Ik laat me niet likken de boter van
me brood,

Sakkerloot !

Ik laat me niet knikk'ren de centen
uit me zak

Door geen jood.

Ik laat me niet ontvrijen het meisje aan
me zij ;

Geen lakei, —

Zelfs geen blauwgerokte, roodgeveste,
geelgejaste,

Gekokardeerde, gegalonneerde, sneeuw-
witgedaste,

Geparfumeerde,

Gefrisseerde,

Fraai geganteerde in hoflivrei —

Ontrooft ze aan mij !

Ik ben wat mans !

Als een Hercules zoo sterk

Sta ik vast bij het werk,

Wie mij verdringen wil of belagen

Ik raad ze 't niet te wagen,

Want ik zal ze uitdagen,

Trakteeren op slagen,

Voor den rechter ze aanklagen,

Ja 't land ze uitjagen ;

Waag dus niet de kans.

Want ik ben wat mans !

Maar thuis bij mijn grootje
 Spring 'k soms met haar slootje
 Of vang wel haar vlootje
 Of smeer haar een broodje
 Of steek voor mijn oudje sajete door de
 naald.

Met 't poesje te spelen,
 Het hondje te stree en,
 Met 't vinkje te kweelen,
 Dat lust mij bepaald!

Een leeuw kan ik wezen,
 Maar wilt toch niet vreezen,
 Al ben ik wat mans,
 Gerust kunt ge 't wagen
 m' Een keertje te vragen
 Bij spel, zang of dans.
 'k Ben **Justus Jaap Goedbloed** —
 Wiens Grootje in snoepgoed doet —
 Ik woon in de Lammetjes-sstraat,
 Waar een rustende leeuw in de gevel
 staat!

B. S.

No. 99.

Wevers-gilde-lied. St. Severus. *)

Wij zingen U, Severus,
 Gij hoogen schutspatroom,
 Gij drager van den mijter,
 Nu van der Heiligen Kroon.
 Severus Gij eens wever —
 Eens wever zoo als wij —
 Uw arbeid was U heilig,
 Gij werktet trouw en blij.

Gij boodt Uw werk den Heere
 Met Godgevallig lied,
 Hij kroonde Uw werk met eere;
 Hij smaadde Uw offer niet.
 Severus Gij eens wever —
 Eens wever zoo als wij —
 Gij hebt U zelv' geweven
 Der deugden heilkleedij.

Gij waart der Weverlieden
 Een toonbeeld, keur en bloem;
 Gij zijt der Kerk geworden
 Een Prins van hoogen roem.
 Zie neder, Sint Severus,
 Op 't Gilde U toegewijd,

*) Dit lied is te laat ingekomen om onder de rubriek „Vereenigings-liederen” te kunnen worden opgenomen.

Zie op ons werken, zwoegen,
Zie onzen harden strijd.

Wij vragen niet te stijgen
Gelijk Gij steegt weleer,
Maar leggen onze nooden
In Uwe handen neer.
Ach draag ze tot den Christus,
Den Christus, onzen God,
Die 't arbeidsbrood kwam eten
In tranen, onder spot.

Ach draag hem onze klachten,
Den nood van vrouw en kind,
Wier onschuld niet meer veilig
Te huis bescherming vindt.
Gevaren zijn gekomen —
Gevaar van elken aard —
't Getouw staat niet meer vredig
Naast huiselijken aard.

Severus Gij eens wever —
Eens wever zoo als wij —
Sta Gij ons met Uw schutse
En hooge voorspraak bij.
Dan zullen we overwinnen,
Wat storm ons ook bedreigt,
Houdt Gij slechts van Uw zetel
Het oor tot ons geneigd.

B. S.

I N H O U D.

No.

BLADZ.

I. GODSDIENSTIGE GEZANGEN.

1.	Aan Koning Christus Victorie	3
2.	Kerstlied	4
3.	Stille nacht, Heilige nacht	6
4.	Kerstlied	7
5.	Lied der Hoogfeesten	9
6.	" vóór de H. Communie	10
7.	" na " " "	11
8.	" " " " "	13
9.	Aan het H. Hart van Jezus	14
10.	Processielied ter eere v. h. Allerheiligste Sacrament.	16
11.	Aan Maria (Meilied)	18
12.	Aan onze Moeder	19
13.	Maria's glorie	21
14.	Jezus' droeve Moeder	22
15.	Kinderen van Maria	23
16.	Heil'ge Joseph, wees geprezen	24
17.	Sint Joseph, Zoon van Davids Huis	26
18.	Heil'ge Joseph, o wil U ontfermen	28
19.	Lied tot den H. Joannes den Dooper	29
20.	Aan den H. Aloysius	32
21.	Pronkjuweel der Hemellingen	33

II. PAUS-LIEDEREN.

22.	Aan U, o Koning der eeuwen	35
23.	De Pausen sterven niet	36
24.	Christus' Kerk stond achttien eeuwen	37

II

No.		BLADZ.
25.	Leo-Hymne	38
26.	Leo-Lied	39
27.	Leo XIII, Paus der Werklieden . . .	40

III. VADERLANDSCHE LIEDEREN.

28.	Oud „Wilhelmus van Nassouwe” .	43
29.	Nieuw „ „ „ .	45
30.	Koninginne-Lied	47
31.	Wien Neerlandsch Bloed	49
32.	Heft aan uw krachtig koorgezang .	50
33.	Holland is mijn Vaderland	52
34.	Europa's Keurjuweel	53
35.	Vlaggelied	55
36.	Wij leven vrij	56
37.	De Zilvervloot	57
38.	De kabels los, de zeilen op	59
39.	Blijf één, blijf één, mijn Vaderland .	60
40.	Als ik word opgeroepen	61
41.	Mijn land	63

IV. VEREENIGINGSLIEDEREN.

42.	Kom, Schepper, Heil'ge Geest . . .	65
43.	Bondslied (Dr. H. J. A. M. Schaepman)	66
44.	„ (Mgr. L. J. C. Eigenraam) .	69
45.	Lied van den Gezellenvader Ad. Kolping	71
46.	Bondsmarsch	72
47.	Lied van de afd. Rotterdam	78
48.	Spoorwegmarsch	79
49.	Standaardlied voor 't Kruisverbond .	81
50.	Vaandellied van het Kruisverbond .	83
51.	De Kruisbanier	85
52.	Lied voor de voorstanders van het Christe- lijk onderwijs tot behoud van Kerk en Staat	86

NO.		BLADZ.
53.	Groet aan Rome	88
54.	Vaandel-Hymne (van Dr. Schaepman)	90
55.	Het Gilde-Vaan	91
56.	Vaandel-Cantate	94
57.	De Strijdkreet	99
58.	De Kruisbanier	101
59.	Heil den Arbeid	103
60.	Voor Zondagsrust, Hoezee	105
61.	Een lied gezongen, werkgezellen	107
62.	Werklui waren onze Vaadren	108
63.	Geluk en Vrede	110
64.	Wij trekken uit!	111
65.	De blauwe kiel	114
66.	Nuttig zijt gij Vriendenkring	117
67.	Onze Vereeniging	118
68.	Den Werkmans-Bond trouw	119

V. GELEGENHEIDS-LIEDEREN.

69.	Aan een jubileerend Priester	122
70.	U Leeraar, Heil!	124
71.	Lied om een feestvierend Functionaris toe te zingen	125
72.	Installatie-Cantate	127
73.	Ter opening eener Feestvergadering	131
74.	Graflied	132

VI. VERSCHILLENDE LIEDEREN.

75.	Zingen	134
76.	Een lied des geloofs	135
77.	Opwaarts, o broedren	136
78.	Weg met heer Alcohol	137
79.	Sluit Schiedam	138
80.	Rookerslied	139
81.	Boven de sterren is rust	142

VI

No.		BLADZ.
82.	Zoo 'k ruilen mocht	143
83.	In 't Renperk	144
84.	Roosje, roosje, roosje schoon . .	145
85.	Voor Hollands' Haringvloot . .	148
86.	Nachtegaal	149
87.	Wiegelied	150
88.	Weduw-Troost	152
89.	Slaap zacht	153
90.	Propaganda-lied	154

VII. KOMISCHE LIEDEREN.

91.	Een Slotenmaker	156
92.	'k Bracht in deez' herberg . . .	157
93.	Een liedje van het geld	158
94.	Twee Guiten	162
95.	Buur, Buur. Buur	164
96.	Hi, Hu	166
97.	Klaartje	170
98.	Ik ben wat mans	176
99.	Wevers-gilde-lied St. Severus . .	179

ALPHABETISCHE INHOUD.

	BLADZ.
Aan Koning Christus Victorie	3
Aan 's Hoogtij disch in plecht'gen stond	16
Aan U, o Koning der eeuwen	35
Aan U, o Priester Gods een lied	122
Aan IJ- en Amstelstroomen	101
Als ik word opgeroepen	61
 Blijf één, blijf één, mijn Vaderland	 60
Blijf, Geloof, mij 't lot verzoeten	135
Boven de sterren is rust	442
Broeders op en reikt de hand	71
Broeders, op uw post	66
Broeders 't feestlied aangeheven	125
Buur, buur, baur, 'k wou, wou wou	164
 Christus' Kerk stond achttien eeuwen	 37
 De baan is vrij, welaaan wij snellen	 79
De herders zij waakten bij nachte	4
De kabels los, de zeilen op	59
Des konings Kruisbanier treedt voor	90
Des morgens vroeg als mij de zon komt wekken	114
Die vlijtig werkt zes dagen lang, Hoezee	105
 Een lied gezongen werkgezellen	 107
Een slotenmaker had een knecht	156
Eens trouw U gezworen	119
Er wappert in ons Vaderland	85
Europa's Keurjuweel	53

	BLADZ.
Gegroet, gij fiere Kruisbanier	83
Gegroet, o Steden-Koninginne	88
Heb je van de Zilveren Vloot wel gehoord	57
Heft aan uw krachtig koorgezang	50
Heil! den arbeid, hem zij eere	103
Heil'ge Joannes Gij Boete-Gezant	29
Heil'ge Joseph, o wil U ontfermen	28
Heil'ge Joseph, wees geprezen	24
Heuvels, velden, bosch en dalen	21
Hoera! daar daagt op 't ruime sop	148
Hoe volheerlijk is het Kerstfeest	9
Hoezee den werkmán, die den vrede	110
Holland is mijn Vaderland	52
Ik ben wat mans	176
Ik zing van de tabak een lied	139
In een schoonen bloemenhof	145
In 't Renperk gaan velen binnen	144
Juicht, juicht met ons, o Broederkringen	19
'k Bracht in deez herberg	157
Klaartje was een aardig meisje	170
Kom Schepper, Heil'ge Geest, o kom	65
'k Ruil niet met hem die daaglijks gaat	143
Leef Koningin, leef Koningin	47
Leo dertien, Paus der werkliên	40
Mijn Hollandsch hart, het mint de vlakke weide	63
Nachtegaal, nachtegaal, zoo schoon is uw lied	149
Neen niet rusten, neen niet rusten	86
Nog verhuld, voor het oog verhuld staat het vaan	94

Nuttig zijt gij, vriendenkring	117
O, droog uw tranen, dierbre gade	152
O Heer, ik ben niet waardig	10
O Heil'ge loot van Christenstam	32
O Jesus, Heer, zoo goed zoo teer	14
O Jesus, wiens gedachtenis	13
Onze Vereeniging is mij zoo waard	118
Op kameraads! blij aangetreden	131
Op mannen, broeders, heft den standaard	81
O schitterende kleuren van Nederlands vlag	55
Opwaarts, o broedren, uw harten gericht	136
O wat is ze in smart verloren	22
 Pronkjuweel der Hemellingen	 33
Sint Joseph, Zoon uit Davids huis	26
Sluimer mijn schatje, ja sluimer nu in	150
Stille nacht, Heilige nacht	6
Stil staan wij om U graf geschaard	132
Stilte en vree daalt over veld en dreven	153
 't Neêrlandsch heldenbloed in d'ad'ren	 78
Twee guiten, nauwelijks nog vier jaar	162
 U, Leeraar, Heil! wij tot U geesteszonen	 124
Vader Leo! zie ze dringen	39
Van 't geld zing ik u luid	158
Voor God en Davids Zone	99
Voor God en Kerk, Vorstin en Land	69
Vooruit, vooruit	72
 Waar des Tiber's felle waat'ren	 38
Wat blijdschap speelt ons in 't gemoed	111

Wat zouden die woorden beduiden	138
Weer klonk het lied door de sferen	68
Weest welkom, Broeders, in de rangen	127
Wees, wees gegroet, Gij leliereine Maagd	13
Wees welkom ons, o heil'ge nacht	7
Weg met Heer Alcohol	137
Welkom, o Heere	11
Wel zijt gij waardig hooge eer	91
Werklui waren onze vaadren	108
Wien Neerlandsch bloed door de aadren vloeit	49
Wij leven vrij, wij leven blij	56
Wij slapen niet, wij sluimren niet	154
Wij zingen U, Severus	179
Wilhelmus van Nassouwe	43
Wilhelmus van Nassouwe	43
Zang en toonkunst, kwaamt gij niet	134
Zeg heb je niet gehoord van Jantje Telaat	166

Errata.

Bladz. 30 reg. 11 v. o. staat:

slavenjuk *neêr*,

moet zijn: „ *weêr*.

Bladz. 120 reg. 8 v. o. staat:

Den arbeid moet inhouden,

moet zijn: *Want d' „ „ „*

Bladz. 128 reg. 7 v. b. staat:

Hoe was der Broederbond,

moet zijn: „ „ *de Broederband.*

*Deze en andere feilen gelieve men vóór
het gebruik te verbeteren.*

